

Den Europæiske Unions Tidende

L 329

Dansk udgave

Retsforskrifter

53. årgang

14. december 2010

Indhold

I Lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1091/2010 af 24. november 2010 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav 1

DIREKTIVER

- ★ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/76/EU af 24. november 2010 om ændring af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF for så vidt angår kapitalkrav vedrørende handelsbeholdningen og gensecuritisationer og tilsyn med aflønningspolitikker ⁽¹⁾ 3

Pris: 3 EUR

(¹) EØS-relevant tekst

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 1091/2010

af 24. november 2010

om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

Bosnien-Hercegovina om visumliberalisering, er det Kommissionens opfattelse, at de to lande har opfyldt benchmarkene i deres respektive køreplaner.

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 77, stk. 2, litra a),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Sammensætningen af listerne over tredjelande i bilag I og II til forordning (EF) nr. 539/2001⁽²⁾ bør være i overensstemmelse med kriterierne i forordningens betragtning 5. Tredjelande, hvis situation har ændret sig med hensyn til disse kriterier, bør overføres fra det ene bilag til det andet.

(2) I overensstemmelse med Unionens politiske forpligtelse til liberalisering af kravet om visum til kortvarigt ophold for statsborgere i det vestlige Balkan som led i Thessalonikidagsordenen og i betragtning af det fremskridt, der er gjort siden december 2009 i dialogen med Albanien og

(3) Albanien og Bosnien-Hercegovina bør derfor overføres til bilag II til forordning (EF) nr. 539/2001. Visumfritagelsen bør kun gælde for indehavere af biometriske pas, som er udstedt af hvert af de pågældende to lande.

(4) For så vidt angår Island og Norge udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne⁽³⁾, der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra B), i Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til nævnte aftale⁽⁴⁾.

(5) For så vidt angår Schweiz, udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne⁽⁵⁾, der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra B og C, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/146/EF⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets holdning af 7.10.2010 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 8.11.2010.

⁽²⁾ EFT L 81 af 21.3.2001, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

⁽⁴⁾ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31.

⁽⁵⁾ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52.

⁽⁶⁾ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1.

- (6) For så vidt angår Liechtenstein udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om dette lands associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra B og C, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/261/EF ⁽¹⁾.
- (7) Denne forordning udgør en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Det Forenede Kongerige ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne ⁽²⁾; Det Forenede Kongerige deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige.
- (8) Denne forordning udgør en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne ⁽³⁾; Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.
- (9) For så vidt angår Cypern udgør denne forordning en retsakt, der bygger på, eller som på anden måde har tilknytning til, Schengenreglerne, jf. artikel 3, stk. 1, i tiltrædelsesakten af 2003.
- (10) Denne forordning udgør en retsakt, der bygger på, eller som på anden måde har tilknytning til, Schengenreglerne, jf. artikel 4, stk. 1, i tiltrædelsesakten af 2005 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 539/2001 foretages følgende ændringer:

- 1) I bilag I, del 1, udgår henvisningerne til Albanien og Bosnien-Hercegovina.
- 2) I bilag II, del 1, indsættes »Albanien (*)« og »Bosnien-Hercegovina (*)« på de relevante steder, med følgende fodnote:

»(*) Visumfritagelsen gælder kun for indehavere af biometriske pas.«.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 24. november 2010.

På Europa-Parlamentets vegne

J. BUZEK

Formand

På Rådets vegne

O. CHASTEL

Formand

⁽¹⁾ EUT L 83 af 26.3.2008, s. 3.

⁽²⁾ EFT L 131 af 1.6.2000, s. 43.

⁽³⁾ EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20.

DIREKTIVER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2010/76/EU

af 24. november 2010

om ændring af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF for så vidt angår kapitalkrav vedrørende handelsbeholdningen og gensecuritisationer og tilsyn med aflønningspolitikker

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 53, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Overdreven og uforsigtig risikotagning i banksektoren har resulteret i flere finansielle virksomheders fallit og systemiske problemer i medlemsstaterne og globalt. Der er mange og komplekse årsager til denne risikotagning, men blandt tilsynsmyndigheder og reguleringsmyndigheder, herunder også G20 og Det Europæiske Banktilsynsudvalg (CEBS), er der enighed om, at nogle finansielle virksomheders uhensigtsmæssige aflønningsstrukturer har været en medvirkende årsag. Aflønnings-systemer, som ansporer til at tage risici, der overstiger det generelle risikoniveau, som tolereres af en virksomhed, kan underminere en fornuftig og effektiv risikostyring og forstærke overdreven risikoadfærd. De internationalt aftalte og godkendte principper fra Rådet for Finansiell Stabilitet (FSB) om metoder for fornuftig kompensation (FSB-principperne) er derfor af særlig betydning.

(2) I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage

og udøve virksomhed som kreditinstitut ⁽⁴⁾ skal kreditinstitutter have arrangementer, strategier, processer og mekanismer til styring af de risici, de er eksponeret for. I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/49/EF af 14. juni 2006 om kravene til investerings-selskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag ⁽⁵⁾ finder dette krav anvendelse på investeringsselskaber som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter ⁽⁶⁾. Direktiv 2006/48/EF kræver, at de kompetente myndigheder fører tilsyn med disse arrangementer, strategier, processer og mekanismer og fastslår, om det pågældende kreditinstituts eller investeringsselskabs egenkapital sikrer en forsvarlig styring og dækning af de risici, som instituttet eller selskabet er eller kan blive eksponeret for. Tilsynet gennemføres som konsolideret tilsyn, når der er tale om bankkoncerner og omfatter også finansielle holdingselskaber og tilsluttede finansielle virksomheder i alle lande.

(3) For at kunne afhjælpe uhensigtsmæssigt udformede aflønningsstrukturers potentielt negative indvirkning på sund risikostyring og kontrol med de enkelte medarbejderes risikoadfærd bør kravene i direktiv 2006/48/EF suppleres med en udtrykkelig bestemmelse om, at kreditinstitutter og investeringsselskaber for medarbejderkategorier, hvis arbejde har væsentlig indflydelse på deres risikoprofil, skal indføre og opretholde en aflønningspolitik og -praksis, som er i overensstemmelse med effektiv risikostyring. Disse medarbejderkategorier bør mindst omfatte ledelsen, risikotagere, medarbejdere i kontrolfunktioner og enhver medarbejder, hvis samlede løn, herunder skønsmæssigt fastsatte pensionsbidrag, ligger inden for samme lønramme som ledelsens og risikotagernes.

(4) Eftersom overdreven og uforsigtig risikotagning kan underminere kreditinstitutters eller investeringsselskabers finansielle soliditet og destabilisere banksystemet, er det af stor betydning, at den nye forpligtelse vedrørende aflønningspolitik og -praksis gennemføres konsekvent

⁽¹⁾ EUT C 291 af 1.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ Udtalelse af 20.1.2010 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 7.7.2010 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 11.10.2010.

⁽⁴⁾ EUT L 177 af 30.6.2006, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 177 af 30.6.2006, s. 201.

⁽⁶⁾ EUT L 145 af 30.4.2004, s. 1.

og dækker alle aflønningsaspekter, herunder løn, skønsmæssigt fastsatte pensionsbidrag og alle andre lignende ydelser. I denne forbindelse bør skønsmæssigt fastsatte pensionsbidrag betyde skønsmæssige godtgørelser, som et kreditinstitut eller investeringsselskab tildeler den enkelte medarbejder, og som udbetales under henvisning til eller i forventning om tilbagetrædelse, og som kan tilpasses variable aflønningskomponenter. Det er derfor hensigtsmæssigt at opstille klare principper for en forsvarlig aflønning for at sikre, at aflønningsstrukturen ikke tilskynder de enkelte medarbejdere til overdreven risikotagning eller moralsk risiko og er forenelig med kreditinstituttets eller investeringsselskabets risikovillighed, værdier og langsigtede interesser. Aflønningen bør endvidere tilpasses finanssektorens rolle som en mekanisme, der effektivt allokerer de finansielle ressourcer i økonomien. Disse principper bør især sikre, at udformningen af variable aflønningspolitikker sikrer, at incitamenterne er i overensstemmelse med kreditinstituttets eller investeringsselskabets langsigtede interesser, og at betalingsmåden styrker dets kapitalgrundlag. Resultatafhængige aflønningskomponenter bør også bidrage til at styrke princippet om retfærdighed i kreditinstituttets eller investeringsselskabets aflønningsstruktur. Principperne bør tilgodese, at kreditinstitutter og investeringsselskaber kan anvende bestemmelserne forskelligt afhængigt af deres størrelse, interne organisation og deres aktiviteter art, omfang og kompleksitet, og særlig, at det ikke nødvendigvis er rimeligt at kræve, at investeringsselskaber, som omhandlet i artikel 20, stk. 2 og 3, i direktiv 2006/49/EF, skal overholde alle principperne. For at aflønningspolitikken kan integreres i kreditinstituttets eller investeringsselskabets risikostyring, bør ledelsesorganet i hvert kreditinstitut eller investeringsselskab i sin egenskab af tilsynsførende instans indføre og jævnligt revurdere de generelle principper, der skal anvendes. I denne forbindelse bør det være muligt, hvor det er relevant og afhængigt af den nationale selskabsret, at ledelsesorganet i sin egenskab af tilsynsførende instans forstås som tilsynsrådet.

- (5) Det bør kræves, at kreditinstitutter og investeringsselskaber, der er betydningsfulde i kraft af deres størrelse, interne organisation og deres aktiviteter art, omfang og kompleksitet, nedsætter et løn og vederlagsudvalg som en integrerende del af deres ledelsesstruktur og organisation.
- (6) Kommissionen bør senest 1. april 2013 foretage en gennemgang af principperne i aflønningspolitikken, navnlig med hensyn til deres effektivitet, gennemførelse og håndhævelse, idet der tages højde for den internationale udvikling, herunder yderligere forslag fra Rådet for Finansiell Stabilitet og gennemførelsen af FSB-principperne i andre lande, herunder sammenhængen mellem udformningen af variable aflønningsstrukturer og overdreven risikoadfærd.
- (7) Aflønningspolitikken bør tage sigte på at skabe en balance mellem medarbejdernes personlige mål og kredit-

instituttets eller investeringsselskabets langsigtede interesser. Vurderingen af aflønningens resultatafhængige komponenter bør ske på grundlag af medarbejdernes indsats set over en længere periode og tage hensyn til de særlige risici, der er forbundet med de gennemførte aktiviteter. Vurderingen af resultater bør ske inden for en flerårig ramme, på mindst tre til fem år, for at sikre, at vurderingen kommer til at vedrøre resultaterne set over en længere periode, og at udbetalingen af resultatlønsdelen af aflønningen spredes ud over kreditinstituttets eller investeringsselskabets forretningsmæssige cyklus. For yderligere at tilpasse incitamenterne bør en betydelig del af den variable aflønning til alle de medarbejdere, der er omfattet af disse krav, bestå af aktier eller aktielignende instrumenter i kreditinstituttet eller investeringsselskabet, når dette er muligt i henhold til det pågældende kreditinstituts eller investeringsselskabs juridiske struktur eller, når der er tale om et ikke-noteret kreditinstitut eller investeringsselskab, af andre tilsvarende ikke-pekuniære instrumenter og, hvor det er relevant, af andre langfristede finansielle instrumenter, som i tilstrækkelig grad afspejler det pågældende kreditinstituts eller investeringsselskabs kreditkvalitet. Det bør være muligt for sådanne instrumenter at omfatte et kapitalinstrument, som i tilfælde af, at virksomheden får alvorlige finansielle problemer, ombyttes med aktier eller nedskrives på anden vis. I tilfælde hvor det pågældende kreditinstitut ikke udsteder langfristede finansielle instrumenter, bør det have tilladelse til at udstede den betydelige del af den variable aflønning i aktier og aktielignende instrumenter og andre tilsvarende ikke-pekuniære instrumenter. Medlemsstaterne eller deres kompetente myndigheder bør om nødvendigt kunne pålægge begrænsninger med hensyn til arten og udformningen af disse instrumenter eller forbyde visse instrumenter.

- (8) For at mindske tilskyndelsen til overdreven risikotagning bør den variable løn udgøre en afbalanceret andel af den samlede løn. Det er vigtigt, at en medarbejders faste løn udgør en tilstrækkelig høj andel af medarbejderens samlede aflønning og gør det muligt at føre en helt igennem fleksibel politik vedrørende variable aflønningskomponenter, herunder eventuelt helt undlade at udbetale variable aflønningskomponenter. For at sikre en sammenhængende aflønningspraksis i hele sektoren, bør der opstilles en række klare krav. En garanteret variabel aflønning er ikke i overensstemmelse med sund risikostyring eller princippet om, at aflønningen skal være afstemt efter resultaterne, og bør som hovedregel forbydes.
- (9) En væsentlig del af de variable aflønningskomponenter, f.eks. 40-60 %, bør udskydes i en passende periode. Disse dele bør stige væsentligt med ancienniteten eller ansvarsniveauet hos den person, der aflønnes. Desuden bør en betydelig del af de variable aflønningskomponenter bestå af aktier eller aktielignende instrumenter i kreditinstituttet eller investeringsselskabet, når dette er muligt i henhold til det pågældende kreditinstituts eller investeringsselskabs juridiske struktur eller, når der er tale om et ikke-noteret kreditinstitut eller investeringsselskab, af andre tilsvarende

ikke-pekuniære instrumenter og, hvor det er relevant, af andre langfristede finansielle instrumenter, der i tilstrækkelig grad afspejler kreditinstituttets eller investeringsselskabets kreditkvalitet. I den forbindelse er proportionalitetsprincippet meget vigtigt, eftersom det ikke altid vil være hensigtsmæssigt at stille sådanne krav i forbindelse med små kreditinstitutter og investeringsselskaber. Det variable aflønningsbeløb, som udbetales kontant eller i tilsvarende kontante beløb, og som ikke udskydes, bør begrænses med henblik på at afpasse medarbejdernes personlige mål efter kreditinstituttets eller investeringsselskabets langsigtede interesser under hensyntagen til begrænsningerne med hensyn til det maksimumsbeløb for variabel løn, der udbetales kontant eller på forskud.

- (10) Kreditinstitutterne og investeringsselskaberne bør sikre, at den samlede variable aflønning ikke begrænser deres evne til at udvide deres kapitalgrundlag. Hvor meget kapitalen skal bygges op bør afhænge af kreditinstituttets eller investeringsselskabets nuværende kapitalposition. I den forbindelse bør medlemsstaternes kompetente myndigheder have beføjelser til at begrænse variabel aflønning, f.eks. som en procentdel af den samlede nettoindkomst, når det er uforeneligt med opretholdelsen af et sundt kapitalgrundlag.
- (11) Kreditinstitutter eller investeringsselskaber bør kræve, at deres medarbejdere forpligter sig til ikke at benytte personlige afdækningsstrategier eller forsikringer til at underminere de risikotilpasningsvirkninger, der er indbygget i deres aflønningsvilkår.
- (12) For enheder, der nyder godt af særlig regeringsintervention, bør der gives prioritet til opbygning af deres kapitalgrundlag og genopretning af skatteydernes tillid. Alle variable aflønninger bør afspejle disse prioriteter.
- (13) De principper for en forsvarlig aflønningspolitik, som er fastsat i Kommissionens henstilling af 30. april 2009 om aflønningspolitik i finanssektoren⁽¹⁾, er forenelige med og supplerer principperne i dette direktiv.
- (14) Bestemmelserne om aflønning bør ikke berøre den uforbeholdne udøvelse af de grundlæggende rettigheder i overensstemmelse med traktaterne, navnlig artikel 153, stk. 5, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), de generelle principper i den nationale aftaleret og arbejdsmarkedsret, lovgivning om aktionærs rettigheder og deltagelse, de generelle ansvarsområder for den pågældende virksomheds administrative organer og tilsynsorganer og heller ikke arbejdsmarkedets

parters ret til at indgå og håndhæve kollektive overenskomster i overensstemmelse med nationale love og sædvaner.

- (15) Med henblik på hurtig og effektiv håndhævelse bør de kompetente myndigheder også have beføjelser til at pålægge eller iværksætte enten finansielle eller ikke-finansielle sanktioner eller andre foranstaltninger for overtrædelse af bestemmelserne i direktiv 2006/48/EF, herunder bestemmelserne om en aflønningspolitik, som er i overensstemmelse med en forsvarlig og effektiv risikostyring. Foranstaltningerne og sanktionerne bør være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsernes grovhed og have afskrækkende virkning. For at sikre overensstemmelse og ensartede konkurrencevilkår bør Kommissionen på et samlet grundlag gennemgå medlemsstaternes vedtagelse eller iværksættelse af sådanne foranstaltninger eller sanktioner, hvad angår overensstemmelse mellem sådanne i hele EU.
- (16) For at kunne føre et effektivt tilsyn med de risici, der er forbundet med u hensigtsmæssige aflønningsstrukturer, bør kreditinstitutters og investeringsselskabers aflønningspolitik og -praksis være omfattet af den tilsynsmæssige kontrol, som er omhandlet i direktiv 2006/48/EF. I forbindelse med tilsynet bør tilsynsmyndighederne vurdere, om denne politik og praksis kan forventes at tilskynde det pågældende personale til overdreven risikotagning. Desuden bør CEBS sikre, at der findes retningslinjer for vurdering af egnetheden af de personer, der faktisk leder kreditinstituttets forretninger.
- (17) I Kommissionens grønbog af 2. juni 2010 om corporate governance i finansielle institutioner og aflønningspolitik udpeges en række mangler ved corporate governance i kreditinstitutter og investeringsselskaber, som bør afhjælpes. Blandt de foreslåede løsninger henviser Kommissionen til behovet for en betydelig styrkelse af kravene til de personer, der faktisk leder kreditinstituttets forretninger, idet de bør have et tilstrækkelig godt omdømme og fyldestgørende erfaring, og at deres evne til at udføre deres opgaver desuden bør vurderes. I grønbogen understreges behovet for at styrke aktionærernes rolle i forbindelse med fastlæggelsen af aflønningspolitik. Europa-Parlamentet og Rådet noterer sig Kommissionens hensigt om at fremsætte passende lovgivningsmæssige forslag om disse spørgsmål som en opfølgning af grønbogen.
- (18) For at forbedre gennemsigtigheden yderligere med hensyn til kreditinstitutters og investeringsselskabers aflønningspraksisser, bør de kompetente myndigheder i medlemsstaterne indsamle oplysninger om aflønning med henblik på at følge udviklingen af aflønningstendenser i overensstemmelse med de kategorier af kvantitative oplysninger, som kreditinstitutterne og investeringsselskaberne er forpligtet til at fremlægge i henhold til dette direktiv. De kompetente myndigheder bør forsyne CEBS med disse oplysninger, således at CEBS kan foretage lignende vurderinger på EU-plan.

⁽¹⁾ EUT L 120 af 15.5.2009, s. 22.

- (19) Med henblik på at harmonisere tilsynsmetoderne ved vurderingen af aflønningspolitik og -praksis og for at lette indsamlingen af oplysninger og den ensartede gennemførelse af aflønningsprincipperne i banksektoren bør CEBS udarbejde retningslinjer for forsvarlig aflønningspolitik i banksektoren. Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg bør medvirke ved udarbejdelsen af disse retningslinjer, i det omfang de også finder anvendelse på aflønningspolitikken for medarbejdere, der yder investeringservice, og på investeringsaktiviteter, der udføres af kreditinstitutter og investeringselskaber som defineret i direktiv 2004/39/EF. CEBS bør gennemføre åbne offentlige høringer om de tekniske standarder og foretage en analyse af de potentielle omkostninger og fordele herved. Kommissionen bør have mulighed for at fremsætte forslag til lovgivning, som giver den europæiske banktilsynsmyndighed og i nødvendigt omfang den europæiske værdipapirtilsynsmyndighed, der er blevet oprettet i medfør af de Larosiére-processen om finansielt tilsyn, beføjelser til at udarbejde udkast til tekniske standarder for tilsyn og gennemførelse med henblik på at lette indsamlingen af oplysninger og den ensartede gennemførelse af de aflønningsprincipper i banksektoren, der skal vedtages af Kommissionen.
- (20) Eftersom uhensigtsmæssige aflønningspolitikker og incitamentsordninger kan bringe kreditinstitutternes og investeringselskabernes risikoeksponering op på et uacceptabelt niveau, bør der hurtigt træffes foranstaltninger til afhjælpning af problemerne og om nødvendigt korrigerende foranstaltninger. Det bør derfor sikres, at de kompetente myndigheder har beføjelser til at pålægge de relevante enheder kvalitative og kvantitative foranstaltninger til afhjælpning af problemer vedrørende aflønningspolitikken, som er blevet afdækket som led i tilsynsprocessen under søjle 2. De kvalitative foranstaltninger, som de kompetente myndigheder råder over, består i, at de kan pålægge kreditinstitutterne og investeringselskaberne, at de skal reducere den risiko, der er forbundet med deres aktiviteter, produkter og systemer, herunder ved indførelse af ændringer i deres aflønningsstrukturer eller fastfrysning af de variable dele af lønnen, hvis de er uforenelige med effektiv risikostyring. De kvantitative foranstaltninger kan bestå i et krav om supplerende egenkapital.
- (21) Gode ledelsesstrukturer, gennemsigtighed og offentlighed er vigtige for forsvarlige aflønningspolitikker. For at markedet kan få tilstrækkelig indsigt i deres aflønningsstrukturer og de tilhørende risici, bør kreditinstitutterne og investeringselskaberne videregive detaljerede oplysninger om deres aflønningspolitik og -praksis og, af hensyn til fortroligheden, de samlede beløb for de medarbejdere, hvis arbejde har væsentlig indflydelse på kreditinstituttets eller investeringselskabets risikoprofil. Disse oplysninger bør være tilgængelige for alle de berørte parter (aktionærer, ansatte og offentligheden). Denne forpligtelse bør dog gælde med forbehold af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽¹⁾.
- (22) Med henblik på at sikre den fulde virkning af bestemmelserne og for at undgå forskelsbehandling i forbindelse med anvendelsen af disse, bør bestemmelserne om aflønning i dette direktiv finde anvendelse på aflønning, der forfalder på grundlag af kontrakter, som er indgået forud for datoen for den faktiske gennemførelse af disse bestemmelser i hver enkelt medlemsstat, og på aflønning, som tildeles eller udbetales efter denne dato. Med henblik på at sikre målsætningerne med dette direktiv, navnlig en effektiv risikostyring i en tid, der stadig er præget af omfattende finansiell ustabilitet, og for at undgå enhver risiko for omgåelse af bestemmelserne om aflønning i dette direktiv, inden de er blevet gennemført, er det desuden nødvendigt, at disse bestemmelser finder anvendelse på aflønning, som er tildelt, men endnu ikke udbetalt, forud for datoen for den faktiske gennemførelse af disse bestemmelser i hver enkelt medlemsstat, for så vidt angår tjenesteydelser, der er udført i 2010.
- (23) Vurderingen af de risici, som kreditinstituttet kan være eksponeret for, bør munde ud i effektive tilsynsforanstaltninger. Øget harmonisering er derfor nødvendig, for at tilsynsmyndighederne kan nå frem til fælles beslutninger, og for at der kan sikres lige konkurrencevilkår inden for Unionen.
- (24) Kreditinstitutter, som investerer i gensecuritisationer skal i henhold til direktiv 2006/48/EF udvise rettidig omhu i forbindelse med de underliggende securitisationer og de underliggende engagementer, der ikke selv er securitisationer, der som sidste led ligger til grund for de gensecuritiserede securitisationer. Kreditinstitutter bør vurdere, om engagementer i forbindelse med programmer med gældsbreve med sikkerhed i konkrete aktiver udgør engagementer over for en gensecuritisation, herunder når de optræder i forbindelse med programmer, der erhverver foranstillede trancher i separate puljer af hele lån, hvor ingen af disse lån er et engagement over for en securitisation eller en gensecuritisation, og hvor »first-loss«-sikringen for hver investering ydes af lånenes sælger. I sidstnævnte situation bør en puljespecifik likviditetsfacilitet normalt ikke anses for at være et engagement over for en gensecuritisation, fordi den svarer til en tranche af en pulje med ét enkelt aktiv (dvs. den relevante pulje af hele lån), der ikke omfatter nogen engagementer over for securitisationer. Derimod ville en kreditforbedring for hele programmet, som kun dækker nogle af tabene ud over den beskyttelse, sælgeren yder i de forskellige puljer, generelt udgøre en trancheopdeling af risikoen ved en pulje af mange aktiver, der indeholder mindst ét engagement over for en securitisation, og som derfor ville være

⁽¹⁾ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

- et engagement over for en gensecuritisation. Hvis et sådant program fuldt ud finansierer sig selv med en enkelt gældsbrevs kategori, og hvis enten kreditforbedringen for hele programmet ikke er en gensecuritisation, eller gældsbrevet fuldt ud støttes af det organiserende kreditinstitut, så det reelt er den, der har investeret i gældsbrevet, der eksponeres for det organiserende kreditinstituts misligholdelsesrisiko, i stedet for de underliggende puljer eller aktiver, så bør et sådant gældsbrief dog generelt ikke anses for at være et engagement over for en gensecuritisation.
- (25) Bestemmelserne om forsigtighedsbaseret værdiansættelse i direktiv 2006/49/EF bør finde anvendelse på alle instrumenter opgjort til fair value i og uden for institutternes handelsbeholdning. Det bør præciseres, at i de tilfælde, hvor anvendelsen af forsigtig værdiansættelse resulterer i en lavere regnskabsmæssig værdi end den reelt bogførte, bør den absolutte værdi af forskellen fratrækkes egenkapitalen.
- (26) Institutterne bør frit kunne vælge, om de for securitisationspositioner, der i henhold til nærværende direktiv tildeles en risikovægt på 1 250 %, opfylder et kapitalkrav eller fratrækker dem fra egenkapitalen, uanset om det er positioner i eller uden for handelsbeholdningen.
- (27) Kapitalkrav vedrørende afviklingsrisici bør også gælde for positioner uden for handelsbeholdningen.
- (28) Organiserende og engagementsleverende kreditinstitutter bør ikke kunne omgå forbuddet mod implicit støtte ved at anvende deres handelsbeholdning til ydelse af sådan støtte.
- (29) Uden at det berører de oplysninger, som udtrykkeligt kræves i dette direktiv, er formålet med oplysningspligten at give markedsdeltagerne præcise og fyldestgørende oplysninger om de enkelte institutters risikoprofil. Hvis det til opfyldelse af denne målsætning er nødvendigt, bør institutterne derfor videregive yderligere oplysninger, som ikke udtrykkeligt er nævnt i dette direktiv.
- (30) For at sikre en konsekvent gennemførelse af direktiv 2006/48/EF i hele Unionen nedsatte Kommissionen og CEBS i 2006 en arbejdsgruppe (Capital Requirements Directive Transposition Group — CRDTG), som fik til opgave at drøfte og finde løsninger på problemstillinger vedrørende direktivets gennemførelse. Efter arbejdsgruppens opfattelse bør nogle af de tekniske bestemmelser i direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF præciseres yderligere. Disse bestemmelser bør derfor præciseres.
- (31) Hvis der ved en ekstern kreditvurdering af en securitisationsposition tages højde for en kreditbeskyttelse, som instituttet selv har stillet til rådighed, bør instituttet ikke kunne drage fordel af den deraf følgende lavere risikovægt. Er der andre muligheder for at bestemme en risikovægt, som svarer til den reelle risiko forbundet med positionen uden at tage højde for denne kreditbeskyttelse, bør denne securitisation ikke fratrækkes egenkapitalen.
- (32) Kreditinstitutternes oplysningsforpligtelser vedrørende securitisationer bør strammes væsentligt. Især bør der også tages højde for de risici, der er forbundet med securitisationspositionerne i handelsbeholdningen. Med henblik på at sikre en tilstrækkelig gennemsigtighed for så vidt angår karakteren af et instituts securitisationsaktiviteter bør omfanget af instituttets støtte til securitisationenheder med særlige formål og visse tilknyttede enheders deltagelse desuden offentliggøres, idet tæt forbundne parter vil kunne udgøre løbende risici for det pågældende institut.
- (33) Kapitalkravene til dækning af den specifikke risiko i forbindelse med securitisationspositioner bør sidestilles med kapitalkravene vedrørende bankbeholdningen, der foreskriver en mere differentieret og risikofølsom behandling af securitisationspositionerne.
- (34) Da der i den seneste tid har været konstateret mangler i de interne modeller til beregning af kapitalkravene i relation til markedsrisikoen, bør standarden hæves. Navnlig bør indregningen af risici udvides vedrørende kreditrisiciene i handelsbeholdningen. Endvidere bør der i kapitalkravene indgå en komponent, der tager højde for krisesituationer, for at stramme kapitalkravene, når markedsforholdene forringes, og for at mindske risikoen for en procyklisk udvikling. Institutter bør også gennemføre omvendte stresstests for at undersøge, hvilke scenarier der kunne true instituttets eksistens, medmindre det kan påvises, at en sådan test er overflødig. Som følge af de vanskeligheder, der i den seneste tid har været ved at beregne risikoen i forbindelse med securitisationspositioner på basis af interne modeller, bør institutternes mulighed for at modelberegne securitisationsrisici i handelsbeholdningen begrænses, og der bør i stedet indføres standardiserede kapitalkrav til securitisationspositioner i handelsbeholdningen.
- (35) Dette direktiv fastsætter begrænsede undtagelser for visse korrelationshandelsaktiviteter, i overensstemmelse med hvilke et institut kan få tilladelse af deres tilsynsmyndighed til at beregne kapitalkrav for omfattende risici, som er pålagt strenge minimumskrav. I sådanne tilfælde bliver instituttet pålagt at underlægge disse aktiviteter et kapitalkrav, som svarer til det højeste af kapitalkravene i overensstemmelse med denne internt udviklede metode

og 8 % af kapitalkravet til dækning af den specifikke risiko i overensstemmelse med standardmålemetoden. Der er intet krav om at underlægge disse engagementer kapitalkravet ved forøget risiko, men de skal dog medregnes både i value-at-risk-værdien og value-at-risk-værdien i stresssituationer.

- (36) Ifølge artikel 152 i direktiv 2006/48/EF skal visse kreditinstitutter i løbet af de tre tolv måneders perioder mellem den 31. december 2006 og den 31. december 2009 have en egenkapital, der til enhver tid er større end eller lig med et nærmere fastsat beløb. I lyset af den aktuelle situation i banksektoren og den forlængelse af overgangsordningerne for minimumskapital, som Baselkomitéen for Banktilsyn har vedtaget, er det hensigtsmæssigt at forlænge dette krav i en begrænset periode indtil den 31. december 2011.
- (37) For ikke at afholde kreditinstitutterne fra at gå over til metoden med interne ratings (IRB-metoden) eller metoderne med avanceret måling i forbindelse med beregning af kapitalkrav i overgangsperioden som følge af urimelige og uforholdsmæssigt høje implementeringsomkostninger, bør kreditinstitutter, der fra den 1. januar 2010 er gået over til IRB-metoden eller metoderne med avanceret måling, og som tidligere beregnede deres kapitalkrav efter andre mindre avancerede modeller, med tilsynsmyndighedens godkendelse kunne benytte de mindre avancerede modeller som grundlag for beregningen af minimumskapitalkravet i overgangsperioden. De kompetente myndigheder bør overvåge deres markeder nøje og sikre ensartede konkurrencevilkår på alle deres markeder og markedssegmenter og undgå forvriddninger på det indre marked.
- (38) I overensstemmelse med punkt 34 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning ⁽¹⁾ tilskyndes medlemsstaterne til, både i egen og i Unionens interesse, at udarbejde og offentliggøre deres egne oversigter, der så vidt muligt viser overensstemmelse mellem dette direktiv og gennemførelsesforanstaltningerne.
- (39) Foranstaltningerne i dette direktiv udgør skridt i reformprocessen som reaktion på finanskrisen. I overensstemmelse med konklusionerne fra G20-topmødet kan flere reformer fra Rådet for Finansiell Stabilitet og Baselkomitéen for Banktilsyn være nødvendige, herunder som svar på behovet for at opbygge konjunkturudlignende stødpuder, »dynamisk tilførsel«, et fornuftigt grundlag for beregning af kapitalkrav i direktiv 2006/48/EF og supplerende foranstaltninger vedrørende risikobaserede krav til kreditinstitutter for at hjælpe med at begrænse opbyg-

ningen af en løftestangseffekt i banksystemet. Med henblik på at sikre en hensigtsmæssig demokratisk kontrol af processen bør Europa-Parlamentet og Rådet involveres rettidigt og effektivt.

- (40) Kommissionen bør gennemgå anvendelsen af direktiverne 2006/48/EF og 2006/49/EF med henblik på at sikre en ensartet gennemførelse af bestemmelserne, som ikke fører til forskelsbehandling mellem kreditinstitutter på grundlag af deres juridiske struktur eller ejerskabsmodel.
- (41) Kommissionen bør i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF have beføjelser til at vedtage delegerede retsakter for så vidt angår tekniske tilpasninger af direktiv 2006/48/EF med henblik på at tydeliggøre definitionerne for at sikre en ensartet anvendelse af det nævnte direktiv eller at tage hensyn til udviklingen på finansmarkederne, at tilpasse terminologien og definitionerne til efterfølgende, relevante retsakter, at udvide indholdet af eller tilpasse terminologien på listen over de aktiviteter, der er undergivet gensidig anerkendelse i henhold til direktiv 2006/48/EF, for at tage hensyn til udviklingen på finansmarkederne, at tilpasse de områder, inden for hvilke de kompetente myndigheder skal udveksle oplysninger, at tilpasse bestemmelserne i direktiv 2006/48/EF vedrørende egenkapital for at afspejle udviklingen inden for regnskabsstandarder og -krav eller EU-lovgivningen, eller med hensyn til konvergens i tilsynspraksis, at udvide listen over engagementsklasser med henblik på standardmetoden eller IRB-metoden for tage hensyn til udviklingen på finansmarkederne, at tilpasse visse beløb, der er relevante for disse engagementsklasser for at tage hensyn til virkningen af inflation, at tilpasse listen over og klassificeringen af ikke-balanceførte poster, og at tilpasse specifikke bestemmelser og tekniske kriterier vedrørende behandling af modparts kreditrisici, tilrettelæggelse og behandling af risici, standardmetoden og IRB-metoden, kreditrisikoreduktion, securitisation, operationelle risici, de kompetente myndigheders revision og evaluering og oplysningspligt for at tage hensyn til udviklingen på finansmarkederne eller inden for regnskabsstandarder og -krav eller EU-lovgivning eller med hensyn til konvergens i tilsynspraksis. Kommissionen bør i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF endvidere have beføjelser til at vedtage delegerede retsakter for så vidt angår foranstaltninger for at specificere størrelsen af pludselige og uventede ændringer i rentesatsen, der er relevante med henblik på de kompetente myndigheders revision og evaluering i henhold til direktiv 2006/48/EF af renterisici, der hidrører fra ikke-handelsmæssige aktiviteter, at fastsætte en midlertidig nedsættelse af minimumsniveauet for egenkapitalen eller af de risikovægte, der er fastsat i henhold til det nævnte direktiv, for at tage hensyn til særlige omstændigheder, at tydeliggøre undtagelsen af visse engagementer fra bestemmelser i det nævnte direktiv om store engagementer, og at tilpasse kriterierne for tilsynsmyndighedernes vurdering i henhold til det nævnte direktiv af en påtænkt erhvervs egnethed for et kreditinstitut og af enhver påtænkt erhvervs finansielle sundhed.

⁽¹⁾ EUT C 321 af 31.12.2003, s. 1.

(42) Kommissionen bør i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF endvidere have beføjelser til at vedtage delegerede retsakter for så vidt angår tekniske tilpasninger af direktiv 2006/49/EF med henblik på at tydeliggøre definitionerne for at sikre en ensartet anvendelse af det nævnte direktiv eller at tage hensyn til udviklingen på finansmarkederne, at tilpasse størrelsen af den startkapital, der er foreskrevet i visse bestemmelser i det nævnte direktiv, og af specifikke beløb, der er relevante ved beregning af kapitalkravene vedrørende handelsbeholdningsaktiviteter, for at tage hensyn til den økonomiske og monetære udvikling, at tilpasse kategorierne af investeringsselskaber, der er berettiget til visse undtagelser fra minimumskravene til egenkapitalens størrelse, for at tage hensyn til udviklingen på finansmarkederne, at tydeliggøre kravet om, at investeringsselskaber skal have en egenkapital svarende til en fjerdedel af det foregående års faste omkostninger, for at sikre en ensartet gennemførelse af det nævnte direktiv, at ensrette terminologien og definitionerne i overensstemmelse med efterfølgende, relevante retsakter, at tilpasse tekniske bestemmelser i det nævnte direktiv vedrørende beregning af kapitalkrav ved forskellige risikoklasser og store engagementer, brug af interne modeller til beregning af kapitalkrav og vedrørende handel, for at tage hensyn til udviklingen på finansmarkederne eller i risikomåling og i regnskabsstandarde og -krav eller i EU-lovgivningen, eller som vedrører konvergens i tilsynspraksis, og at tage hensyn til resultatet af revisionen af forskellige forhold vedrørende anvendelsesområdet for direktiv 2004/39/EF.

(43) Europa-Parlamentet og Rådet bør have en frist på tre måneder fra meddelelsen til at gøre indsigelse mod en delegeret retsakt. Fristen bør endvidere kunne forlænges med tre måneder på initiativ af Europa-Parlamentet eller Rådet. Europa-Parlamentet og Rådet bør kunne meddele de andre institutioner, at de ikke agter at gøre indsigelse. Sådant tidlig godkendelse af delegerede retsakter tilrådes i særlig grad, når der er fastsat tidsplaner i basisretsakten for Kommissionens vedtagelse af delegerede retsakter.

(44) I erklæring 39 til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, der er knyttet som bilag til slutakten fra den regeringskonference, der vedtog Lissabontraktaten, undertegnet den 13. december 2007, tager konferencen til efterretning, at Kommissionen i overensstemmelse med sin faste praksis også fremover agter at søge bistand fra eksperter udnævnt af medlemsstaterne, når den udarbejder sine udkast til delegerede retsakter på området finansielle tjenesteydelser.

(45) Målene for denne forordning, nemlig at kræve, at kreditinstitutter og investeringsselskaber etablerer en lønpolitik, der er forenelig med en effektiv risikostyring, og tilpasser visse kapitalkrav kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af dens omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor

træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(46) Direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Ændringer til direktiv 2006/48/EF

I direktiv 2006/48/EF foretages følgende ændringer:

1) I artikel 4 foretages følgende ændringer:

a) følgende numre indsættes:

»40a) »gensecuritisation«: en securitisation, hvor risikoen i forbindelse med en underliggende pulje af engagementer er opdelt i trancher, og hvor mindst ét af de underliggende engagementer er en securitisationsposition

40b) »gensecuritisationsposition«: engagement over for en gensecuritisation«

b) følgende nummer tilføjes:

»49) »skønsmæssigt fastsatte pensionsbidrag«: forhøjede pensionsbidrag, som et kreditinstitut på grundlag af et skøn tildeler en medarbejder, som en del af dennes variable lønpakke, og som ikke omfatter opsparede ydelser, som en medarbejder er blevet tildelt i henhold til virksomhedens pensionsordning.«

2) I artikel 11, stk. 1, tilføjes følgende afsnit:

»Det Europæiske Banktilsynsudvalg sikrer desuden, at der findes retningslinjer for vurdering af egnetheden af de personer, der faktisk leder kreditinstitutets forretninger.«

3) I artikel 22 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Hjemlandets kompetente myndigheder kræver, at der i alle kreditinstitutter findes effektive former for virksomhedsstyring, hvilket indebærer en klar organisatorisk struktur med en veldefineret, gennemsigelig og konsekvent ansvarsfordeling og effektive procedurer til at identificere, forvalte, overvåge og rapportere om de risici, kreditinstitutterne er eller kan blive udsat for, samt hensigtsmæssige interne kontrolmekanismer, herunder en god administrativ og regnskabsmæssig praksis og fyldestgørende interne kontrolprocedurer og en aflønningspolitik og -praksis, som er i overensstemmelse med og fremmer en forsvarlig og effektiv risikostyring.«

b) Følgende stykker tilføjes:

»3. Hjemlandets kompetente myndigheder anvender de oplysninger, der indsamles i overensstemmelse med kriterierne for offentliggørelse fastsat i bilag XII, del 2, punkt 15, litra f), til at følge udviklingen i aflønnings-tendenser og aflønningspraksisser. De kompetente myndigheder indgiver disse oplysninger til Det Europæiske Banktilsynsudvalg.

4. Det Europæiske Banktilsynsudvalg sikrer, at der findes retningslinjer for en forsvarlig aflønningspolitik, som er i overensstemmelse med principperne i punkt 23 og 24 i bilag V. Retningslinjerne skal tage hensyn til de principper for forsvarlige aflønningspolitikker, som er fastsat i Kommissionens henstilling af 30. april 2009 om aflønningspolitik i finanssektoren (*).

Det Europæiske Banktilsynsudvalg sikrer bl.a., at der findes retningslinjer, som:

- a) opstiller specifikke kriterier til fastlæggelse af det passende forhold mellem den faste og den variable del af den samlede løn i henhold til punkt 23, litra l), i bilag V,
- b) præciserer, hvilke instrumenter der kan anvendes som instrumenter i henhold til punkt 23, litra o), nr. ii), i bilag V, og i tilstrækkelig grad afspejler kreditinstituttets kreditkvalitet i henhold til punkt 23, litra o), i nævnte bilag.

Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg indgår i et tæt samarbejde med Det Europæiske Banktilsynsudvalg for at sikre, at der findes retningslinjer for en aflønningspolitik for de kategorier af medarbejdere, der yder investeringservice og udfører investeringsaktiviteter som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 2, i direktiv 2004/39/EF.

Det Europæiske Banktilsynsudvalg anvender de oplysninger, som det modtager fra de kompetente myndigheder, til at følge aflønningstendenser og aflønningspraksisser på EU-plan på grundlag af oplysningerne fra de kompetente myndigheder i overensstemmelse med stk. 3.

5. Hjemlandets kompetente myndigheder indsamler oplysninger om antallet af medarbejdere inden for en lønramme på mindst 1 mio. EUR i hvert kreditinstitut, herunder om det pågældende forretningsområde og hovedelementerne løn, bonus, langsigtede gratialer og pensionsbidrag. Disse oplysninger tilsendes Det Europæiske Banktilsynsudvalg, som offentliggør dem i et fælles rapporteringsformat fordelt på hjemlandet. Det Europæiske Banktilsynsudvalg kan udarbejde retningslinjer for

at lette gennemførelsen af dette stykke og sikre ensartetheden af de indsamlede oplysninger.

(*) EUT L 120 af 15.5.2009, s. 22.»

4) I artikel 54 indsættes som stk. 2:

»Med henblik på anvendelsen af stk. 1 sikrer medlemsstaterne, at deres respektive kompetente myndigheder har beføjelser til at pålægge eller anvende finansielle og ikke-finansielle sanktioner eller andre foranstaltninger. Sanktionerne eller foranstaltningerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsernes grovhed og have afskrækkende virkning.«

5) Artikel 57, stk. 1, litra r), affattes således:

»r) værdien af engagementer vedrørende securitisationspositioner, der i medfør af dette direktiv får en risikovægtning på 1 250 %, og værdien af engagementer vedrørende securitisationspositioner i handelsbeholdningen, som ville få en risikovægtning på 1 250 %, hvis de var uden for samme instituts handelsbeholdning.«

6) I artikel 64 indsættes som stk. 5:

»5. Ved beregningen af egenkapitalen anvender kreditinstitutterne kravene i del B i bilag VII til direktiv 2006/49/EF på alle deres aktiver, der opgøres til fair value, og skal fra summen af komponenterne i litra a)-ca) minus litra i)-k) i artikel 57 trække beløbene fra eventuelle yderligere nødvendige værdjusteringer. Det Europæiske Banktilsynsudvalg opstiller retningslinjer for de nærmere regler for anvendelsen af denne bestemmelse.«

7) Artikel 66, stk. 2, affattes således:

»2. Halvdelen af summen af komponenterne i artikel 57, litra l)-r), fratrækkes summen af komponenterne i artikel 57, litra a)-ca) minus litra i)-k), og for halvdelen vedkommende summen af komponenterne i artikel 57, litra d)-h), efter anvendelse af grænserne i stk. 1 i nærværende artikel. Såfremt halvdelen af summen af komponenterne i litra l)-r) i artikel 57, overstiger summen af litra d)-h) i artikel 57, fratrækkes det overskydende beløb i summen af litra a)-ca) minus litra i)-k) i artikel 57.

Komponenterne i litra r) i artikel 57 fratrækkes ikke, hvis de med henblik på artikel 75 er medtaget i beregningen af de risikovægtede engagementer som anført i dette direktiv, eller i beregningen af kapitalkravene som anført i bilag I eller V til direktiv 2006/49/EF.»

8) Artikel 75, litra b) og c), affattes således:

»b) for så vidt angår deres handelsbeholdningsaktiviteter, for positionsrisici og modpartsrisici og, i det omfang det er tilladt at overskride de i artikel 111-117 omhandlede grænser, for store engagementer, der overskrider disse grænser: de kapitalkrav, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 18 og artikel 28-32, i direktiv 2006/49/EF

c) for så vidt angår deres samlede aktiviteter, for valutarisici, afviklingsrisici og råvareprisrisici: de kapitalkrav, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 18 i direktiv 2006/49/EF.«

9) Artikel 101, stk. 1, affattes således:

»1. Et organiserende kreditinstitut, eller et engagementsleverende kreditinstitut, der med hensyn til en securitisation har anvendt artikel 95 til beregning af den risikovægtede værdi af engagementer, eller har solgt instrumenter fra sin handelsbeholdning til en securitisationsenhed med særligt formål med det resultat, at det ikke længere er forpligtet til at være i besiddelse af egenkapital for den risiko, der knytter sig til disse instrumenter, må ikke med henblik på at reducere investorernes potentielle eller faktiske tab yde støtte til securitisationen ud over sine kontraktlige forpligtelser.«

10) Artikel 136 ændres således:

a) I stk. 1, andet afsnit, indsættes følgende litra:

»f) kræve, at kreditinstitutter begrænser variabel aflønning til en procentdel af den samlede nettoindkomst, når denne form for aflønning er uforenelig med opretholdelsen af et sundt kapitalgrundlag

g) kræve, at kreditinstitutter anvender nettooverskuddet til at styrke kapitalgrundlaget.«

b) I stk. 2 tilføjes følgende afsnit:

»Når de kompetente myndigheder på grundlag af det tilsyn og den evaluering, der gennemføres i henhold til artikel 124, skal fastslå, om egenkapitalen har et passende niveau, foretager de en vurdering af, om der skal indføres særlige egenkapitalkrav, der er større end minimumsniveauet, til dækning af risici, som et kreditinstitut er eller kan blive eksponeret for, idet der tages hensyn til følgende:

a) de kvantitative og kvalitative aspekter af kreditinstitutternes vurderingsproces, der er omtalt i artikel 123

b) de former, processer og mekanismer, som er omtalt i artikel 22

c) resultaterne af det tilsyn og den vurdering, der er foretaget i overensstemmelse med artikel 124.«

11) Artikel 145, stk. 3, affattes således:

»3. Kreditinstitutter skal vedtage en formel politik for efterlevelse af den i stk. 1 og 2 omhandlede oplysningspligt og have en politik for vurdering af, om de offentliggjorte oplysninger er hensigtsmæssige, herunder for kontrol og offentliggørelsesintervaller. Kreditinstitutterne skal også råde over en politik til vurdering af, om deres oplysninger giver markedsdeltagerne et retvisende billede af deres risiko-profil.

Såfremt disse oplysninger ikke giver markedsdeltagerne et retvisende billede af risikoprofilen, offentliggør kreditinstitutterne de oplysninger, der er nødvendige ud over de i stk. 1 krævede. Dog skal de kun offentliggøre oplysninger, som er væsentlige og ikke betragtes som instituttets ejendom eller som fortrolige i henhold til de tekniske kriterier i bilag XII, del 1.«

12) Overskriften til afsnit VI affattes således:

»DELEGEREDE RETSAKTER OG GENNEMFØRELSESAKTER«

13) Artikel 150 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Uden at dette berører det forslag, Kommissionen skal forelægge med hensyn til egenkapital i henhold til artikel 62, vedtages tekniske tilpasninger på nedenævnte områder i form af delegerede retsakter i henhold til artikel 151a og på de i artikel 151b og 151c anførte betingelser:

a) tydeliggørelse af definitionerne for at sikre en ensartet anvendelse af dette direktiv

b) tydeliggørelse af definitionerne for i forbindelse med anvendelsen af nærværende direktiv at tage hensyn til udviklingen på finansmarkederne

c) tilpasning af terminologien og definitionerne til senere retsakter om kreditinstitutter og hermed beslægtede områder

d) udvidelse af indholdet af den i artikel 23 og 24 omhandlede liste, som findes i bilag I, eller tilpasning af listens terminologi under hensyn til udviklingen på finansmarkederne

e) de områder, inden for hvilke de kompetente myndigheder skal udveksle oplysninger, jf. artikel 42

f) tekniske tilpasninger i artikel 56-67 og 74 som følge af udviklingen inden for regnskabsstandards eller regnskabskrav, der tager hensyn til EU-lovgivningen, eller med henblik på konvergens i tilsynspraksis

g) ændring af listen over engagementsklasser i artikel 79 og 86 for at tage hensyn til udviklingen på finansmarkederne

h) beløbet i artikel 79, stk. 2, litra c), i artikel 86, stk. 4, litra a), og i bilag VII, del 1, punkt 5 samt i bilag VII, del 2, punkt 15, for at tage hensyn til virkningen af inflation

i) listen over og klassificeringen af ikke-balanceførte poster i bilag II og IV

j) tilpasning af bestemmelserne i bilag III og V-XII for at tage hensyn til udviklingen på finansmarkederne, navnlig nye finansielle produkter, eller inden for regnskabsstandarder og krav, hvorved der tages højde for regnskabskrav, der er fastsat i EU-lovgivningen, eller med henblik på konvergens i tilsynspraksis.

1a. Følgende foranstaltninger vedtages i overensstemmelse med forskriftsproceduren i artikel 151, stk. 2a:

a) tekniske tilpasninger af listen i artikel 2

b) ændring af størrelsen af startkapitalen, jf. artikel 9, under hensyn til den økonomiske og monetære udvikling.»

b) I stk. 2 foretages følgende ændringer:

i) i første afsnit, affattes indledningen således:

»Kommissionen kan vedtage følgende foranstaltninger:«

ii) andet afsnit affattes således:

»De i første afsnit, litra a), b), c) og f), omhandlede foranstaltninger vedtages i form af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 151a og på de i artikel 151b og 151c anførte betingelser. De i første afsnit, litra d) og e), omhandlede foranstaltninger vedtages efter forskriftsproceduren i artikel 151, stk. 2a.«

14) Artikel 151, stk. 2 og 3, udgår.

15) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 151a

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de delegerede retsakter, der er omhandlet i artikel 150, stk. 1, og artikel 150, stk. 2, andet afsnit, første punktum, i en periode på fire år fra den 15. december 2010. Kommissionen aflægger rapport vedrørende de delegerede beføjelser senest seks måneder inden udløbet af fireårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges automatisk for perioder af

samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet tilbagekalder delegationen i henhold til artikel 151b.

2. Så snart Kommissionen har vedtaget en delegeret retsakt, giver den samtidig Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter med forbehold af betingelserne i artikel 151b og 151c.

Artikel 151b

Tilbagekaldelse af delegationen

1. Den i artikel 150, stk. 1, og artikel 150, stk. 2, andet afsnit, første punktum, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet.

2. Den institution, der har indledt en intern procedure med henblik på at afgøre, om en delegation af beføjelser skal tilbagekaldes, bestræber sig på at give den anden institution og Kommissionen meddelelse herom i rimelig tid, inden den endelige afgørelse træffes, og angiver samtidig, hvilke delegerede beføjelser der kunne være genstand for tilbagekaldelse.

3. Afgørelsen om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning øjeblikkeligt eller på et senere tidspunkt, der præciseres i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af de delegerede retsakter, der allerede er i kraft. Den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 151c

Indsigelser mod delegerede retsakter

1. Europa-Parlamentet eller Rådet kan gøre indsigelse mod en delegeret retsakt inden for en frist på tre måneder fra meddelelsen. Fristen forlænges med tre måneder på initiativ af Europa-Parlamentet eller Rådet.

2. Har hverken Europa-Parlamentet eller Rådet ved udløbet af den i stk. 1 nævnte frist gjort indsigelse mod den delegerede retsakt, offentliggøres den i *Den Europæiske Unions Tidende* og træder i kraft på den dato, der er fastsat heri. Den delegerede retsakt kan offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* og træde i kraft inden fristens udløb, hvis både Europa-Parlamentet og Rådet har meddelt Kommissionen, at de ikke agter at gøre indsigelse.

3. Gør Europa-Parlamentet eller Rådet indsigelse mod en delegeret retsakt inden udløbet af den i stk. 1 nævnte frist, træder denne ikke i kraft. I overensstemmelse med artikel 296 i TEUF, anfører den institution, der gør indsigelse mod den delegerede retsakt, begrundelsen herfor.»

16) I artikel 152 indsættes følgende stykker:

»5a. Kreditinstitutter, der beregner de risikovægtede værdier af engagementer i overensstemmelse med artikel 84-89, skal indtil den 31. december 2011 have en egenkapital, der til enhver tid er større end eller lig med de beløb, der er anført i stk. 5c eller 5d, hvis det er relevant.

5b. Kreditinstitutter, der benytter metoderne med avanceret måling, jf. artikel 105, til beregning af deres kapitalkrav for operationelle risici, skal indtil den 31. december 2011 have en egenkapital, der til enhver tid er større end eller lig med de beløb, der er anført i stk. 5c eller 5d, hvis det er relevant.

5c. Det beløb, der er anført i stk. 5a og 5b, skal være 80 % af det samlede minimumsbeløb af egenkapital, som kreditinstitutterne skulle have haft forud for 1. januar 2007 i henhold til artikel 4 i direktiv 93/6/EØF og direktiv 2000/12/EF.

5d. Med forbehold af de kompetente myndigheders godkendelse gælder det for kreditinstitutter, der er omhandlet i stk. 5e, at det beløb, der er anført i stk. 5a og 5b kan være et beløb på op til 80 % af det samlede minimumsbeløb af egenkapital, som disse kreditinstitutter skulle have haft forud for 1. januar 2011 i henhold til en af artiklerne 78-83, 103 eller 104 og til direktiv 2006/49/EF.

5e. Et kreditinstitut kan kun anvende stk. 5d, hvis det begyndte at bruge IRB-metoden eller metoderne med avanceret måling til beregningen af sine kapitalkrav den 1. januar 2010 eller derefter.«

17) Artikel 154, stk. 5, affattes således:

»5. Indtil den 31. december 2012 må de engagementsvægtede gennemsnitlige tab i tilfælde af misligholdelse for alle detailengagementer, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af pant i fast ejendom til beboelse, og som ikke drager fordel af garantier fra centralregeringen, ikke være lavere end 10 %.«

18) I artikel 156 indsættes følgende stykker efter stk. 3:

»Kommissionen gennemgår og underretter inden den 1. april 2013 om bestemmelserne om aflønning, herunder de bestemmelser, der er fastsat i bilag V og XII, navnlig med hensyn til deres effektivitet, gennemførelse og håndhævelse, idet der tages højde for den internationale udvikling. I denne gennemgang identificeres de eventuelle huller, der er opstået i forbindelse med anvendelsen af proportionalitetsprincippet på disse bestemmelser. Kommissionen

forelægger Europa-Parlamentet og Rådet denne rapport, ledsaget af passende forslag.

For at sikre overensstemmelse og ensartede konkurrencevilkår gennemgår Kommissionen gennemførelsen af artikel 54, hvad angår sammenhængen mellem vedtagne og anvendte sanktioner og andre foranstaltninger i hele EU, og fremsætter i påkommende tilfælde forslag.

Kommissionens periodiske gennemgang af anvendelsen af dette direktiv sikrer, at det ikke fører til åbenbar forskelsbehandling mellem kreditinstitutter på grundlag af deres juridiske struktur eller ejerskabsmodel.

For at sikre sammenhæng i den forsigtighedsbaserede strategi gennemgår Kommissionen relevansen af henvisningen til de instrumenter, som er omhandlet i artikel 66, stk. 1a, litra a), jf. bilag V, punkt 23, litra o), nr. ii), til dette direktiv, så snart Kommissionen iværksætter en gennemgang af definitionen af kapitalinstrumenter i henhold til artikel 56-67.«

19) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 156a

Senest den 31. december 2011 gennemgår Kommissionen ændringer, der er nødvendige for at bringe bilag IX til dette direktiv i overensstemmelse med internationale aftaler om kapitalkrav til kreditinstitutter i forbindelse med securitisationspositioner, og aflægger rapport herom. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet denne rapport, ledsaget af passende lovgivningsmæssige forslag.«

20) Bilagene ændres som anført i bilag I til nærværende direktiv.

Artikel 2

Ændringer af direktiv 2006/49/EF

I direktiv 2006/49/EF foretages følgende ændringer:

1) I artikel 3, stk. 1, første afsnit, tilføjes følgende litra:

»t) »securitisationsposition« og »gensecuritisationsposition«: henholdsvis securitisationsposition og gensecuritisationsposition som defineret i direktiv 2006/48/EF.«

2) I artikel 17, stk. 1, første afsnit, affattes indledningen således:

»Hvis et institut beregner risikovægtede engagementsværdier med henblik på bilag II i nærværende direktiv i overensstemmelse med artikel 84-89 i direktiv 2006/48/EF, gælder med henblik på den beregning, der er foreskrevet i bilag VII, del 1, punkt 36, i direktiv 2006/48/EF, følgende:«

3) Artikel 18, stk. 1, litra a), affattes således:

»a) kapitalkravene beregnet efter de metoder og valgmuligheder, der fremgår af artikel 28-32, og bilag I, II og VI og i givet fald bilag V for deres handelsbeholdningsaktiviteter, og punkt 1-4 i bilag II for aktiviteter uden for handelsbeholdningen.«

4) Overskriften til afdeling 2 i kapitel VIII affattes således:

»Delegerede retsakter og gennemførelsesbeføjelser«

5) Artikel 41, stk. 2, affattes således:

»2. De i stk. 1 omhandlede foranstaltninger vedtages i form af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 42a og på de i artikel 42b og 42c anførte betingelser.«

6) Artikel 42, stk. 2, udgår.

7) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 42a

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de delegerede retsakter, der er omhandlet i artikel 41 i en periode på fire år efter den 15. december 2010. Kommissionen aflægger rapport vedrørende de delegerede beføjelser senest seks måneder inden udløbet af fireårsperioden. Delegationen af beføjelser fornys automatisk for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet tilbagekalder delegationen i henhold til artikel 42b.

2. Så snart Kommissionen har vedtaget en delegeret retsakt, giver den samtidig Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter med forbehold af betingelserne i artikel 42b og 42c.

Artikel 42b

Tilbagekaldelse af delegationen

1. Den i artikel 41 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet.

2. Den institution, der har indledt en intern procedure med henblik på at afgøre, om en delegation af beføjelser skal tilbagekaldes, bestræber sig på at give den anden institution og Kommissionen meddelelse herom i rimelig tid, inden den endelige afgørelse træffes, og angiver samtidig, hvilke delegerede beføjelser der kunne være genstand for tilbagekaldelse.

3. Afgørelsen om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse til ophør. Den får virkning øjeblikkeligt eller på et senere tidspunkt, der præciseres i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af de delegerede retsakter, der allerede er i kraft. Den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 42c

Indsigelser mod delegerede retsakter

1. Europa-Parlamentet eller Rådet kan gøre indsigelse mod en delegeret retsakt inden for en frist på tre måneder fra meddelelsen. Fristen forlænges med tre måneder på initiativ af Europa-Parlamentet eller Rådet.

2. Har hverken Europa-Parlamentet eller Rådet ved udløbet af den i stk. 1 nævnte frist gjort indsigelse mod den delegerede retsakt, offentliggøres den i *Den Europæiske Unions Tidende* og træder i kraft på den dato, der er fastsat heri. Den delegerede retsakt kan offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* og træde i kraft inden fristens udløb, hvis både Europa-Parlamentet og Rådet har meddelt Kommissionen, at de ikke agter at gøre indsigelse.

3. Gør Europa-Parlamentet eller Rådet indsigelse mod en delegeret retsakt inden udløbet af den i stk. 1 nævnte frist, træder denne ikke i kraft. I overensstemmelse med artikel 296 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, anfører den institution, der gør indsigelse mod den delegerede retsakt, begrundelsen herfor.«

8) Artikel 47 affattes således:

»Indtil den 30. december 2011 eller en tidligere dato, der fastsættes af de kompetente myndigheder i hvert enkelt tilfælde, kan de institutter, som har fået anerkendt en model for specifik risiko inden den 1. januar 2007 i overensstemmelse med bilag V, punkt 1, med hensyn til denne givne anerkendelse, anvende punkt 4 og 8 i bilag VIII til direktiv 93/6/EØF i den form, som de havde forud for den 1. januar 2007.«

9) Bilagene ændres som anført i bilag II til nærværende direktiv.

Artikel 3

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme:

a) artikel 1, nr. 3), 4), 16) og 17), og bilag I, punkt 1, punkt 2, litra c), punkt 3 og punkt 5, litra b), nr. iii), senest den 1. januar 2011 og

b) alle andre bestemmelser i dette direktiv, som ikke er specificeret i litra a), senest den 31. december 2011.

De i dette stykke omhandlede love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. I de love og administrative bestemmelser, som er nødvendige for at efterkomme punkt 1 i bilag I, skal det kræves, at kreditinstitutter anvender de principper, der er fastsat heri, på:

- i) aflønning, der forfalder på grundlag af kontrakter, som er indgået forud for den faktiske gennemførelsesdato i hver enkelt medlemsstat, og som tildeles eller udbetales efter denne dato, samt
- ii) aflønning, der er tildelt, men endnu ikke udbetalt, forud for den faktiske gennemførelsesdato i hver enkelt medlemsstat, for så vidt angår tjenesteydelser, der er udført i 2010.

3. Medlemsstaterne tilsender Kommissionen de vigtigste nationale love og bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 4

Rapport

I betragtning af den internationale karakter af Baselrammeaftalen og risiciene ved ikke samtidig at gennemføre ændrin-

gerne af den nævnte rammeaftale i større retssystemer forelægger Kommissionen senest den 31. december 2010 Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om fremskridt for en international gennemførelse af ændringerne af lovgivningsrammen vedrørende kapitalgrundlag, ledsaget af passende forslag.

Artikel 5

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 6

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 24. november 2010.

På Europa-Parlamentets vegne

J. BUZEK

Formand

På Rådets vegne

O. CHASTEL

Formand

BILAG I

I bilag V, VI, VII, IX og XII til direktiv 2006/48/EF foretages følgende ændringer:

1) I bilag V indsættes følgende afdeling:

»11. AFLØNNINGSPOLITIK

23. Når kreditinstitutterne udformer og anvender politikker for den samlede løn, inklusiv løn og pensioner, for kategorier af medarbejdere, herunder for ledelsen, risikotagere, medarbejdere i kontrolfunktioner og enhver medarbejder, hvis samlede løn ligger inden for samme lønramme, og hvis arbejde entydigt har væsentlig indflydelse på kreditinstitutternes risikoprofil, skal de overholde følgende principper på en måde og i det omfang, som svarer til deres størrelse, interne organisation og arten, omfanget og kompleksiteten af deres aktiviteter:

- a) Aflønningspolitikken er i overensstemmelse med og fremmer en forsvarlig og effektiv risikostyring og tilskynder ikke til risikotagning, som overskrider kreditinstituttets risikotoleranceniveau.
- b) Aflønningspolitikken er i overensstemmelse med kreditinstituttets forretningsstrategi, målsætninger, værdier og langsigtede interesser og omfatter foranstaltninger til forhindring af interessekonflikter.
- c) Kreditinstituttets ledelsesorgan fastlægger og reviderer jævnligt i sin egenskab af tilsynsførende instans de generelle principper for aflønningspolitikken og er ansvarlig for dens gennemførelse.
- d) Mindst en gang om året underkastes gennemførelsen af aflønningspolitikken en central og uafhængig intern kontrol for at fastslå, om den af ledelsesorganet i sin egenskab af tilsynsførende instans fastlagte aflønningspolitik og procedurerne i tilknytning hertil er blevet overholdt.
- e) De medarbejdere, der udfører kontrolfunktioner, arbejder uafhængigt af de forretningsområder, de kontrollerer, har passende beføjelser og aflønnes i henhold til opnåelsen af de mål, der hænger sammen med deres funktioner, uafhængigt af resultaterne på de forretningsområder, de kontrollerer.
- f) Det i punkt 24 omhandlede vederlagsudvalg eller, hvis et sådant udvalg ikke er nedsat, ledelsesorganet i sin egenskab af tilsynsførende instans fører, hvor det er hensigtsmæssigt, direkte tilsyn med aflønningen af ledelsen inden for risikostyrings- og overholdelsesfunktionen.
- g) Når aflønningen er resultatafhængig, fastsættes den samlede aflønning på grundlag af en vurdering af den enkelte medarbejders og den pågældende afdelings resultater og kreditinstituttets samlede resultater, og ved vurderingen af den enkelte medarbejders resultater tages der hensyn til såvel finansielle som ikke-finansielle kriterier.
- h) Resultatvurderingen foretages inden for en flerårig ramme med henblik på at sikre, at vurderingen sker på grundlag af resultaterne på længere sigt, og at den faktiske udbetaling af de resultatbaserede komponenter af aflønningen fordeles over en periode, hvor der tages hensyn til kreditinstituttets underliggende konjunktur og forretningsrisiciene forbundet hermed.
- i) Den samlede variable aflønning begrænser ikke kreditinstituttets evne til at styrke sit kapitalgrundlag.
- j) Garanteret variabel aflønning er en ekstraordinær foranstaltning og forekommer kun i forbindelse med ansættelse af nye medarbejdere og er begrænset til det første ansættelsesår.
- k) Hvad angår kreditinstitutter, der på nuværende tidspunkt nyder godt af særlig regeringsintervention:
 - i) variabel aflønning begrænses konsekvent til en procentdel af den samlede nettoindkomst, hvis denne er uforenelig med opretholdelsen af et sundt kapitalgrundlag og sikre et snarligt ophør af regeringsstøtten

ii) de relevante kompetente myndigheder kræver af kreditinstitutterne, at de omstrukturerer aflønningen på en måde, der er i overensstemmelse med korrekt risikoforvaltning og langsigtet vækst, og herunder blandt andet og hvor det er hensigtsmæssigt indfører grænser for aflønning af de personer, der faktisk leder kreditinstituttets forretninger, jf. artikel 11, stk. 1

iii) der udbetales ikke variabel løn til de personer, der faktisk leder kreditinstituttets forretninger, jf. artikel 11, stk. 1, medmindre det kan retfærdiggøres.

l) Der er en passende balance mellem faste og variable aflønningskomponenter; den faste aflønningskomponent udgør en tilstrækkelig høj andel af den samlede løn og gør det muligt at føre en helt igennem fleksibel politik for variable aflønningskomponenter, herunder eventuelt helt undlade at udbetale variable aflønningskomponenter.

Kreditinstitutterne fastlægger et passende forhold mellem den faste og den variable del af den samlede løn

m) Godtgørelser, der kommer til udbetaling, hvis kontrakten opsiges før tiden, er afhængige af de resultater, der er opnået over en periode, og ordningen er således indrettet, at manglende resultater ikke belønnes.

n) Ved målingen af de resultater, som lægges til grund for beregningen af variable aflønningskomponenter eller puljer af variable aflønningskomponenter, tages der højde for alle former for aktuelle og fremtidige risici, og der bør tages hensyn til kapitalomkostningerne og den nødvendige likviditet.

Tildelingen af variable aflønningskomponenter inden for kreditinstituttet tager desuden højde for alle aktuelle og fremtidige risici.

o) En væsentlig del, og i alle tilfælde mindst 50 % af enhver form for variabel løn skal bestå af en passende balance af:

i) aktier eller tilsvarende ejerskabsinteresser, i henhold til det pågældende kreditinstituts juridiske struktur eller instrumenter baseret på aktier eller, for ikke-noterede kreditinstitutter, tilsvarende ikke-pekuniære instrumenter, og

ii) hvor det er relevant, af andre instrumenter som omhandlet i artikel 66, stk. 1a, litra a), der i tilstrækkelig grad afspejler kreditinstituttets kreditkvalitet som en going concern.

De i dette litra anførte instrumenter underlægges en passende tilbageholdelsespolitik, der er udformet således, at den tilgodeser kreditinstituttets mere langsigtede interesser. Medlemsstaterne eller deres kompetente myndigheder kan pålægge begrænsninger med hensyn til arten og udformningen af disse instrumenter eller om nødvendigt helt forbyde visse instrumenter. Dette litra gælder både for den del af den variable aflønningskomponent, der udskydes i henhold til litra p), og den del af den variable aflønningskomponent, der ikke udskydes.

p) En væsentlig del og i alle tilfælde mindst 40 % af den variable aflønningskomponent udskydes i mindst tre til fem år og skal behørigt tilpasses virksomhedens karakter, dens risici og den pågældende medarbejders arbejdsopgaver.

Aflønning, der udbetales i henhold til en udskydelsesordning, skal ikke godtgøres hurtigere end på proratabasis. Såfremt den variable aflønningskomponent udgør et meget stort beløb, skal mindst 60 % af beløbet udskydes. Længden af udskydningsperioden fastsættes i henhold til den forretningsmæssige cyklus, forrettningens art, risiciene forbundet hermed og de pågældende medarbejderes aktiviteter.

q) Den variable løn, inklusive den udskudte del, udbetales eller godtgøres kun, hvis det er forsvarligt set i forhold til kreditinstituttets samlede finansielle situation og berettiget i betragtning af afdelingens og den pågældende medarbejders resultater.

Uden at det berører de generelle principper i den nationale aftaleret og arbejdsmarkedsret, reduceres den samlede variable aflønning i almindelighed betydeligt, når kreditinstituttets finansielle resultater har været beskedne eller negative under hensyntagen til både den nuværende aflønning og reduktioner i udbetalinger af tidligere optjente beløb, herunder gennem ordninger vedrørende fradrags- eller tilbagebetalingsprocedurer.

- r) Pensionspolitikken er i overensstemmelse med kreditinstituttets forretningsstrategi, målsætninger, værdier og langsigtede interesser.

Hvis medarbejderen forlader kreditinstituttet før pensionsalderen, skal kreditinstituttet tilbageholde de skønsmæssigt fastsatte pensionsbidrag i en periode på fem år i form af instrumenter som omhandlet i litra o). Hvis en medarbejder når pensionsalderen, skal de skønsmæssigt fastsatte pensionsbidrag udbetales til vedkommende i form af instrumenter som omhandlet i litra o), efter en femårig fastholdelsesperiode.

- s) Medarbejderne skal forpligte sig til ikke at benytte personlige afdækningsstrategier eller løn- og ansvarsrelaterede forsikringer til at underminere de risikotilpasningsvirkninger, der er indbygget i deres aflønningsvilkår.

- t) Variabel løn udbetales ikke gennem midler eller metoder, der fremmer omgåelse af kravene i dette direktiv.

De principper, der er fastsat i dette punkt, anvendes af kreditinstitutter på koncernniveau samt af moder- og datterselskaber, herunder af dem, der er etableret i offshorefinanscentre.

24. Kreditinstitutter, der er betydningsfulde i kraft af deres størrelse, interne organisation og deres aktiviteter art, omfang og kompleksitet, nedsætter et løn- og vederlagsudvalg. Løn- og vederlagsudvalget sammensættes på en sådan måde, at det bliver i stand til kompetent og uafhængigt at træffe afgørelse i sager om aflønningspolitikker og -praksis og de tilskyndelser, der skabes med henblik på risikostyring og forvaltning af kapital og likviditet.

Løn- og vederlagsudvalget skal forberede afgørelser vedrørende løn og vederlag, der skal træffes af ledelsesorganet i sin egenskab af tilsynsførende instans, herunder afgørelser, der har konsekvenser for det pågældende kreditinstituts risici og risikostyring. Formanden og medlemmerne af løn- og vederlagsudvalget er medlemmer af ledelsesorganet, som ikke deltager i den daglige ledelse af det pågældende kreditinstitut. Når sådanne beslutninger forberedes, tager løn- og vederlagsudvalget højde for aktionærernes, investorernes og andre interessenters langsigtede interesser i kreditinstituttet.

- 2) I bilag VI, del 1, foretages følgende ændringer:

- a) Punkt 8 affattes således:

- »8. Engagementer med regionale regeringer og lokale myndigheder risikovægtes, uden at dette berører bestemmelserne i punkt 9, 10 og 11, som engagementer med institutter, jf. punkt 11a. Denne fremgangsmåde anvendes uafhængigt af den skønsmulighed, der er anført i artikel 80, stk. 3. Reglerne i punkt 31, 32 og 37 om særbehandling af kortfristede engagementer finder ikke anvendelse.«.

- b) Følgende punkt indsættes:

- »11a. Uden at det berører punkt 9, 10 og 11, tillægges medlemsstaternes engagementer med regionale regeringer og lokale myndigheder, der lyder på og er finansieret i de regionale regeringers og lokale myndigheders nationale valuta, en risikovægt på 20 %.«.

- c) Punkt 68 ændres således:

- i) stk. 1, litra d) og e), affattes således:

- »d) lån med sikkerhed i fast ejendom til beboelse eller i andele i finske boligselskaber, jf. punkt 46, op til den laveste værdi af panterrettighederne sammenlagt med eventuelle tidligere panterrettigheder og 80 % af de pantsatte ejendommers værdi eller med sikkerhed i privilegerede andele udstedt af franske »Fonds Communs de Créances« eller tilsvarende securitisationsenheder, der er underlagt en medlemsstats lovgivning, og som foretager securitisation i forbindelse med engagementer i fast ejendom til beboelse. I tilfælde hvor sådanne privilegerede andele anvendes som sikkerhedsstillelse, sikrer det særlige offentlige tilsyn med henblik på at beskytte indehaverne af disse obligationer, som er fastsat i artikel 52, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (*), at de aktiver, der ligger til grund for sådanne andele, til enhver tid og så længe de indgår i dækningspuljen, består af mindst 90 % panterrettigheder i beboelsesejendomme, der er sammenlagt med alle tidligere panterrettigheder op til den laveste værdi, der forfalder via andelene, det nominelle beløb af panterrettighederne og 80 % af de pantsatte ejendommers værdi, at andelene kan henføres til kreditkvalitetstrin 1 som fastsat i dette bilag, og at sådanne andele ikke overstiger 10 % af den nominelle værdi af det udestående beløb.

Engagementer, som skyldes overførsel og forvaltning af midler eller midler fra låntageres indfrielse af lån med sikkerhed i pantsatte ejendomme eller i privilegerede andele eller værdipapirer er ikke omfattet ved beregningen af grænsen på 90 %

- e) lån med sikkerhed i erhvervsejendomme eller i andele i finske boligselskaber, jf. punkt 52, op til den laveste værdi af panterrettighederne sammenlagt med eventuelle tidligere panterrettigheder og 60 % af de pantsatte ejendommers værdi eller med sikkerhed i privilegerede andele udstedt af franske »Fonds Communs de Créances« eller tilsvarende securitisationsenheder, der er underlagt en medlemsstats lovgivning, og som foretager securitisation i forbindelse med engagementer i erhvervsejendomme. I tilfælde, hvor sådanne privilegerede andele anvendes som sikkerhedsstillelse, sikrer det særlige offentlige tilsyn med henblik på at beskytte indehaverne af disse obligationer, som fastsat i artikel 52, stk. 4, i direktiv 2009/65/EF, at de aktiver, der ligger til grund for sådanne andele, til enhver tid og så længe de indgår i dækningspuljen, består af mindst 90 % panterrettigheder i erhvervsejendomme, der er sammenlagt med alle tidligere panterrettigheder op til den laveste værdi, der forfalder via andelene, det nominelle beløb af panterrettighederne og 60 % af de pantsatte ejendommers værdi, at andelene kan henføres til kreditkvalitetstrin 1 som fastsat i dette bilag, og at sådanne andele ikke overstiger 10 % af den nominelle værdi af det udestående beløb.

De kompetente myndigheder kan anerkende lån med sikkerhed i erhvervsejendomme, hvor belåningsprocenten på 60 forøges til højst 70, hvis værdien af de samlede aktiver, der stilles som sikkerhed for de dækkede obligationer, overstiger det udestående nominelle beløb af disse obligationer med mindst 10 %, og obligationsindehavernes fordringer opfylder de retssikkerhedskrav, der er anført i bilag VIII. Obligationsindehavernes fordringer fyldestgøres forud for de øvrige panthaveres fordringer. Engagementer, som skyldes overførsel og forvaltning af midler eller midler fra låntageres indfrielse af lån med sikkerhed i pantsatte ejendomme eller i privilegerede andele eller værdipapirer er ikke omfattet ved beregningen af grænsen på 90 %

(*) EUT L 302 af 17.11.2009, s. 32.»

ii) stk. 3 affattes således:

»Indtil den 31. december 2013 finder 10 %-grænsen for de privilegerede andele, der er udstedt af franske »Fonds Communs de Créances« eller tilsvarende securitisationsenheder som specificeret i litra d) og e), ikke anvendelse, forudsat at:

- i) de securitiserede engagementer i fast ejendom til beboelse eller erhverv hidrører fra et medlem af den samme koncern, som udstederen af de dækkede obligationer også er medlem af, eller fra en enhed, der er tilsluttet det samme centralorgan, som udstederen af de dækkede obligationer også er tilsluttet (det fælles koncern-medlemskab eller den fælles tilslutning fastsættes samtidig med, at de privilegerede andele stilles som sikkerhed for dækkede obligationer), og
- ii) et medlem af den samme koncern, som udstederen af de dækkede obligationer også er medlem af, eller en enhed, der er tilsluttet det samme centralorgan, som udstederen af de dækkede obligationer også er tilsluttet, beholder hele den »first loss«-tranche, der omfatter disse privilegerede andele.

Senest den 31. december 2012 vurderer Kommissionen, om den i stk. 3 fastsatte undtagelse er hensigtsmæssig, og hvor det er relevant, om det vil være hensigtsmæssigt at give en eventuel anden type af dækkede obligationer tilsvarende behandling. I lyset af denne vurdering tillægges Kommissionen beføjelser til, hvor det er relevant, at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 151a og på de i artikel 151b og 151c anførte betingelser til at forlænge denne undtagelse eller gøre den permanent eller udvide den til andre typer af dækkede obligationer.«

3) Bilag VII, del 2, afdeling 1, punkt 8, litra d), affattes således:

»d) dækkede obligationer som defineret i bilag VI, del 1, punkt 68-70, kan tildeles en tabsprocent givet misligholdelse (LGD) på 11,25 %.«

4) I bilag IX foretages følgende ændringer:

a) I del 3, punkt 1, tilføjes følgende litra:

»c) Kreditvurderingen baseres ikke helt eller delvist på ufinansieret støtte, som kreditinstituttet selv har stillet til rådighed. I sådanne tilfælde skal kreditinstituttet betragte den pågældende position, som hvis denne ikke var rated, og give den samme behandling som ikke-ratede positioner, jf. del 4.«

b) I del 4 foretages følgende ændringer:

i) Punkt 5 affattes således:

»5. Når et kreditinstitut har to eller flere overlappende positioner inden for en securitisation, skal det for så vidt angår de overlappende positioner ved beregning af størrelsen af de risikovægtede engagementer kun medtage den position eller del af en position, der giver den højeste risikovægtede værdi af engagementet. Kreditinstituttet kan også anerkende en sådan overlapning mellem specifikke risikokapitalkrav for positioner i handelsbeholdningen og kapitalkrav for positioner i bankbeholdningen, under forudsætning af, at kreditinstituttet er i stand til at beregne og sammenligne kapitalkravene for de pågældende positioner. Med henblik på dette punkt betegner »overlappende«, at positionerne, helt eller delvis, repræsenterer en eksponering for samme risiko, således at der i den overlappende del er tale om en og samme eksponering.

Når del 3, punkt 1, litra c), vedrører positioner i ABCP'er kan kreditinstituttet med forbehold af de kompetente myndigheders godkendelse anvende den risikovægt, der er tillagt en likviditetsfacilitet, til beregning af det risikovægtede engagement for ABCP'en, hvis likviditetsfaciliteten er sidestillet med ABCP'en, så de udgør overlappende positioner, og 100 % af ABCP'en udstedt af programmet er dækket af likviditetsfaciliteter.»

ii) Punkt 6 affattes således:

»6. Med forbehold af punkt 8 beregnes størrelsen af risikovægtede engagementer for en rated securitisationsposition eller gensecuritisationsposition ved at gange engagementets værdi med den risikovægt, der er henført til det kreditkvalitetstrin, som de kompetente myndigheder har bestemt, at kreditvurderingen er henført til i overensstemmelse med artikel 98 som anført i nedenstående tabel 1.«

iii) Tabel 1 affattes således:

»Tabel 1

Kreditkvalitetstrin	1	2	3	4 (kredit-vurderinger undtagen kortfristede)	Alle andre kredit-kvalitetstrin
Securitisationspositioner	20 %	50 %	100 %	350 %	1 250 %
Gensecuritisationspositioner	40 %	100 %	225 %	650 %	1 250 %«

iv) Tabel 2 udgår.

v) Punkt 46 affattes således:

»46. I henhold til metoden med interne ratings beregnes den risikovægtede værdi af engagementet for en rated securitisation eller gensecuritisationsposition ved at gange engagementets værdi med den risikovægtning, der er henført til det kreditkvalitetstrin, som de kompetente myndigheder har fastsat, at kreditvurderingen er henført til i overensstemmelse med artikel 98, som anført i tabel 4, multipliceret med 1,06.«

vi) Tabel 4 affattes således:

»Tabel 4

Kreditkvalitetstrin		Securitisationspositioner			Gensecuritisationspositioner	
Kredit vurderinger undtagen kortfristede	Kortfristede kreditvurderinger	A	B	C	D	E
1	1	7 %	12 %	20 %	20 %	30 %
2		8 %	15 %	25 %	25 %	40 %
3		10 %	18 %	35 %	35 %	50 %
4	2	12 %	20 %		40 %	65 %
5		20 %	35 %		60 %	100 %
6		35 %	50 %		100 %	150 %
7	3	60 %	75 %		150 %	225 %
8		100 %			200 %	350 %
9		250 %			300 %	500 %
10		425 %			500 %	650 %
11		650 %			750 %	850 %
Alle andre og ikke-ratede		1 250 %«				

vii) Tabel 5 udgår.

viii) Punkt 47 affattes således:

»47. Risikovægtene i kolonne C i tabel 4 anvendes, når securitisationspositionen ikke er en gensecuritisationsposition, og hvor det faktiske antal securitiserede engagementer er lavere end seks. For de resterende securitisationspositioner, som ikke er gensecuritisationspositioner, anvendes vægtene i kolonne B, medmindre positionen befinder sig i den mest privilegerede tranche af en securitisation; i så fald anvendes kolonne A. For gensecuritisationspositionerne anvendes vægtene i kolonne E, medmindre positionen befinder sig i den mest privilegerede tranche af gensecuritisationspositionen og ingen af de underliggende engagementer selv var gensecuritisationsengagementer; i så fald anvendes kolonne D. For at afgøre, hvorvidt en tranche er den mest privilegerede, er det ikke nødvendigt at tage hensyn til forfaldne beløb under kontrakter vedrørende rente- eller valutaderivater, forfaldne gebyrer eller tilsvarende betalinger.«

ix) Punkt 48 udgår.

x) Punkt 49 affattes således:

»49. Ved beregning af det faktiske antal securitiserede engagementer skal flere engagementer med samme debitor behandles som et enkelt engagement. Det faktiske antal engagementer beregnes som:

$$N = \frac{\left(\sum_i EAD_i \right)^2}{\sum_i EAD_i^2}$$

hvor EAD_i udgør summen af engagementernes værdi for alle engagementer med den iende låntager. Hvis den del af porteføljen, der er tilknyttet det største engagement, $C1$, er tilgængeligt, kan kreditinstituttet beregne N som $1/C1$.«

xi) Punkt 50 udgår.

xii) Punkt 52 affattes således:

»52. Med forbehold af punkt 58 og 59 skal risikovægten for en securitisationsposition beregnet efter tilsynsmetoden være den risikovægt, der anvendes i henhold til punkt 53. Dog må risikovægten ikke være lavere end 20 % for gensecuritisationspositioner og ikke lavere end 7 % for alle andre securitisationspositioner.«

xiii) Punkt 53, sjette afsnit, affattes således:

» N er det faktiske antal engagementer, som beregnes i henhold til punkt 49. Er der tale om gensecuritisationspositioner, skal kreditinstituttet tage hensyn til antallet af securitisationsengagementer i puljen og ikke antallet af underliggende engagementer i den oprindelige pulje, hvorfra de underliggende securitisationsengagementer stammer.«

5) I bilag XII foretages følgende ændringer:

a) Overskriften affattes således:

»TEKNISKE KRITERIER FOR GENNEMSIGTIGHED OG OPLYSNINGSPLIGT«

b) I del 2 foretages følgende ændringer:

i) Punkt 9 og 10 affattes således:

»9. Kreditinstitutter, der beregner deres kapitalkrav i henhold til artikel 75, litra b) og c), skal offentliggøre disse krav særskilt for de enkelte risici, der henvises til i disse bestemmelser. Desuden offentliggøres kapitalkravet for den specifikke renterisiko i securitisationspositioner.

10. Følgende oplysninger skal angives af alle kreditinstitutter, der beregner deres kapitalkrav i henhold til bilag V til direktiv 2006/49/EF:

a) for hver af de omfattede delporteføljer:

i) kendetegn for de anvendte modeller

ii) vedrørende kapitalkravene i henhold til bilag V, henholdsvis punkt 5a og punkt 5l i direktiv 2006/49/EF: de anvendte metoder og de målte risici ved hjælp af en intern model, herunder en beskrivelse af den fremgangsmåde, kreditinstituttet har anvendt til at fastlægge likviditetshorisonter, de metoder, der er anvendt til at foretage en kapitalvurdering, som er i overensstemmelse med den krævede pålidelighedsstandard, og de fremgangsmåder, der er anvendt til validering af modellen

iii) en beskrivelse af den stresstest, der er anvendt på delporteføljen

iv) en beskrivelse af den anvendte metode til back-testing af den interne model samt validering af nøjagtigheden og pålideligheden af de interne modeller og modelleringsprocesser

b) omfanget af den kompetente myndigheds godkendelse

c) redegørelse for omfang og metoder for overholdelse af kravene i bilag VII, del B, til direktiv 2006/49/EF

d) højeste, laveste og gennemsnitlige værdi af følgende:

- i) de daglige »value-at-risk«-værdier i løbet af rapporteringsperioden og ved periodens slutning
 - ii) value-at-risk-værdierne i stresssituationer i løbet af rapporteringsperioden og ved periodens slutning
 - iii) kapitalkravene i henhold til bilag V, henholdsvis punkt 5a og punkt 5l i direktiv 2006/49/EF i løbet af rapporteringsperioden og ved periodens slutning
- e) kapitalen i henhold til bilag V, henholdsvis punkt 5a og punkt 5l i direktiv 2006/49/EF, samt den vægtede gennemsnitlige likviditetshorisont for hver af de omfattede delporteføljer
- f) en sammenligning mellem porteføljens daglige »value-at-risk«-slutværdi og ændringerne i porteføljens slutværdi efter den næstfølgende hverdag sammen med en analyse af eventuelle vigtige overskridelser i den periode, der aflægges beretning for.»

ii) Punkt 14 affattes således:

»14. Kreditinstitutter, der beregner størrelsen af de risikovægtede engagementer i henhold til artikel 94-101 eller kapitalkravene i overensstemmelse med punkt 16a i bilag I til direktiv 2006/49/EF, offentliggør følgende oplysninger, hvor det er relevant separat for positioner i og uden for handelsbeholdningen:

- a) en beskrivelse af kreditinstituttets målsætninger vedrørende securitisationsaktiviteter
- b) arten af andre risici, herunder den likvidetsrisiko, der er forbundet med securitiserede aktiver
- c) arten af risici, der er forbundet med de underliggende securitisationspositioners rangorden, og med de aktiver, der ligger til grund for disse securitisationspositioner, som erhverves og beholdes i forbindelse med gensecuritisationspositioner
- d) kreditinstituttets forskellige roller i securitisationsprocessen
- e) en angivelse af graden af kreditinstituttets involvering i hver af de i litra d) nævnte roller
- f) en beskrivelse af kreditinstituttets procedurer til overvågning af ændringer i de kredit- og markedsrisici, der er forbundet med securitisationsengagementer, herunder en beskrivelse af, hvordan udviklingen i de underliggende aktiver påvirker securitisationsengagementer og en beskrivelse af, hvordan disse procedurer adskiller sig fra gensecuritisationsengagementerne
- g) en beskrivelse af kreditinstituttets politik for anvendelse af risikoafdækning og ufinansieret risikoafdækning for at reducere risiciene i forbindelse med ikke-afhængede securitisations- og gensecuritisationsengagementer, herunder angivelse af vigtigste afdækningsmodparter efter relevant risikoeksponeringsart
- h) metoderne til beregning af størrelsen af de risikovægtede engagementer, som kreditinstituttet anvender i forbindelse med sine securitisationsaktiviteter, herunder de typer securitisationsengagementer, hvortil de enkelte metoder anvendes
- i) de typer SSPE, som kreditinstituttet i egenskab af organiserende kreditinstitut anvender til securitisationsengagementer med tredjeparter, herunder hvorvidt og i hvilken form og i hvilket omfang kreditinstituttet har engagementer med disse SSPE, henholdsvis for balanceførte og ikke-balanceførte engagementer, samt en liste over de enheder, som kreditinstituttet forvalter eller rådgiver, og som investerer i enten securitisationspositioner, som kreditinstituttet har securitiseret, eller i SSPE'er, som kreditinstituttet er organiserende kreditinstitut for
- j) en oversigt over kreditinstituttets regnskabspraksis vedrørende securitisationsaktiviteter, herunder:
 - i) hvorvidt transaktionerne behandles som salg eller finansiering

- ii) registrering af gevinster ved salg
 - iii) metoder og centrale forudsætninger og datainput samt ændringer i forhold til den foregående periode til værdiansættelse af securitisationspositioner
 - iv) behandlingen af syntetiske securitisationer, hvis dette ikke er omfattet af andre regnskabspolitikker
 - v) hvordan aktiver, der afventer securitisation, værdiansættes, og hvorvidt de bogføres i eller uden for kreditinstitutternes handelsbeholdning
 - vi) praksis ved registrering af passiver på balancen for arrangementer, som kan nødvendiggøre, at kreditinstituttet yder finansiell støtte til securitiserede aktiver
- k) navne på de ECAI'er, der anvendes i forbindelse med securitisationer, og de typer af engagementer, som de enkelte institutter benyttes til
- l) hvis det er relevant, en beskrivelse af den interne vurderingsmetode som omhandlet i bilag IX, del 4, herunder strukturen i den interne vurderingsprocedure og relationen mellem den interne vurdering og eksterne ratings, anvendelse af intern vurdering til andre formål end til beregning af egenkapitalen, kontrolmekanismerne til den interne vurderingsprocedure og redegørelse for uafhængighed, ansvarlighed og gennemgang af den interne vurderingsprocedure; engagementstyper, hvortil den interne vurderingsprocedure anvendes og de stressfaktorer, der benyttes til at bestemme forbedringen af kreditkvaliteten, opdelt efter engagementstype
- m) en forklaring af væsentlige ændringer i de kvantitative oplysninger i litra n)-q) siden sidste rapporteringsperiode
- n) særskilt for positioner i og uden for handelsbeholdningen gives følgende oplysninger opdelt efter engagementstype:
- i) de samlede udestående engagementer, som er securitiseret af kreditinstituttet opdelt i traditionelle og syntetiske securitisationer og securitisationer, for hvilke kreditinstituttet kun fungerer som organiserende kreditinstitut
 - ii) det samlede beløb for balanceførte ikke-afhændede eller erhvervede securitisationspositioner og ikke-balanceførte securitisationsengagementer
 - iii) det samlede beløb for aktiver, der afventer securitisation
 - iv) for securitisationsfaciliteter med mulighed for førtidsindfrielse summen af udnyttede engagementer for henholdsvis det engagementsleverende kreditinstituts og investorenes kapitalinteresser, kreditinstituttets samlede kapitalkrav vedrørende det engagementsleverende kreditinstituts kapitalinteresser og kreditinstituttets samlede kapitalkrav vedrørende investorens andele af de udnyttede saldi og udnyttede kreditlinjer
 - v) størrelsen af securitisationspositioner, som fratrækkes egenkapitalen eller tillægges en risikovægt på 1 250 %
 - vi) en oversigt over indeværende periodes securitisationsaktiviteter, herunder størrelsen af securitiserede engagementer og registrerede gevinster eller tab ved salg
- o) særskilt for positioner i og uden for handelsbeholdningen gives følgende oplysninger:
- i) det samlede beløb for ikke-afhændede eller erhvervede securitisationspositioner og de tilhørende kapitalkrav, opdelt i securitisationsengagementer og gensecuritisationsengagementer og yderligere opdelt i et meningsfyldt antal risikovægningsgrupper eller kapitalkravsgrupper for hver af de anvendte kapitalkravsmetoder

ii) det samlede beløb for ikke-afhændede eller erhvervede gensecuritisationsengagementer opdelt efter eksponeringen før og efter risikoafdækning/forsikring og eksponeringen over for garantistillere opdelt efter den kreditværdighedskategori, garantistilleren tilhører, eller garantistillerens navn

p) for engagementer uden for handelsbeholdningen og for engagementer, der er securitiseret af kreditinstituttet, beløbet for nedskrevne og forfaldne securitiserede fordringer samt kreditinstituttets registrerede tab i løbet af den aktuelle periode begge opdelt efter engagementstype

q) for engagementer i handelsbeholdningen de samlede udestående engagementer, som er securitiseret af kreditinstituttet, og som er omfattet af et kapitalkrav for markedsrisikoen og opdelt efter traditionelle og syntetiske securitisationer og efter engagementstype.«

iii) Følgende punkt indsættes:

»15. Kreditinstitutterne offentliggør følgende oplysninger, herunder jævnlige opdateringer mindst en gang årligt, om deres aflønningspolitik og -praksis for de kategorier af medarbejdere, hvis arbejde har væsentlig indflydelse på kreditinstituttets risikoprofil:

a) oplysninger om beslutningsprocessen i forbindelse med fastlæggelsen af aflønningspolitikken, herunder oplysninger om sammensætningen af og mandatet for et eventuelt løn- og vederlagsudvalg og om den eksterne ekspert, som er blevet konsulteret med henblik på fastlæggelsen af aflønningspolitikken, og de relevante berørte parter rolle

b) oplysninger om sammenhængen mellem løn og resultater

c) de vigtigste karakteristika ved aflønningssystemets opbygning, herunder oplysninger om, hvilke kriterier der lægges til grund for resultatmålinger og risikojusteringer, udskydelsespolitik og modningskriterier

d) oplysninger om, hvilke resultatkriterier der lægges til grund for tildeling af rettigheder til aktier, optioner eller variable lønkomponenter

e) de vigtigste parametre og begrundelser for en eventuel ordning for variable komponenter og andre ikke-pekuniære fordele:

f) samlede kvantitative oplysninger om aflønning fordelt på forretningsområde

g) samlede kvantitative oplysninger om aflønning fordelt på ledelsen og de medarbejdere, hvis arbejde har væsentlig indflydelse på kreditinstituttets risikoprofil med angivelse af følgende:

i) lønsummen i regnskabsåret, fordelt på fast og variabel løn og antal modtagere

ii) den variable løns størrelse og form, fordelt på kontant udbetaling, aktier og aktielignende instrumenter eller andet

iii) størrelsen af den udestående udskudte aflønning, fordelt på godtgjorte og ikke-godtgjorte andele,

iv) størrelsen af den udskudte aflønning, der er tildelt i løbet af regnskabsåret, udbetalt og reduceret gennem resultatjusteringer

v) nye nyansættelses- og fratrædelsesgodtgørelser, der er udbetalt i løbet af regnskabsåret, og antallet af modtagere af sådanne udbetalinger og

vi) størrelsen af fratrædelsesgodtgørelser, der er udbetalt i løbet af regnskabsåret, antallet af modtagere af sådanne udbetalinger og det højeste beløb, der er udbetalt til en enkelt person.

For kreditinstitutter, der er betydningsfulde i kraft af deres størrelse, interne organisation og arten, omfanget og kompleksiteten af deres aktiviteter, stilles de kvantitative oplysninger som omtalt i dette punkt også til rådighed for offentligheden vedrørende de personer, der faktisk leder kreditinstituttets forretninger, jf. artikel 11, stk. 1.

Kreditinstitutterne skal overholde kravene i dette punkt på en måde, som svarer til deres størrelse, interne organisation og arten, omfanget og kompleksiteten af deres aktiviteter, og som ikke berører direktiv 95/46/EF.«

BILAG II

I bilag I, II, V og VII til direktiv 2006/49/EF foretages følgende ændringer

1) I bilag I foretages følgende ændringer:

a) punkt 8 ændres således:

i) I første afsnit affattes indledningen således:

»8. Ved beregning af kapitalkravet til markedsrisikoen for den part, som påtager sig kreditrisikoen (»afdæknings-sælger«), anvendes kreditderivatkontraktens nominelle værdi, medmindre andet er anført. Uanset ovenstående kan instituttet vælge at erstatte den nominelle værdi med den nominelle værdi minus eventuelle ændringer i kreditderivaternes markedsværdi siden handelens påbegyndelse. Ved beregning af kapitalkravet til dækning af den specifikke risiko for andet end »total return swap« anvendes kreditderivatkontraktens løbetid i stedet for forpligtelsens løbetid. Positionerne bestemmes som følger:«

ii) Nr. v), tredje afsnit, affattes således:

»Når et nth-to-default-kreditderivat rates eksternt, beregner afdækningssælgeren det kapitalkrav, der skal dække den specifikke risiko, på grundlag af vurderingen af derivatet, og anvender i relevant omfang securitisationsernes respektive risikovægtning.«

b) I punkt 14 affattes første afsnit således:

»14. Instituttet fordeler sine nettopositioner i handelsbeholdningen i instrumenter, som ikke er securitisationspositioner, som beregnet i henhold til punkt 1 på de relevante kategorier i tabel 1 på grundlag af udsteder/debitor, eksternt eller intern kreditvurdering og restløbetid og multiplicerer dem med de i tabellen anførte vægte. Instituttet adderer sine vægtede positioner, der fremkommer ved anvendelse af nærværende punkt (uanset om de er lange eller korte) for at beregne, hvilket kapitalgrundlag der kræves for at dække den specifikke risiko. Det beregner, hvilket kapitalgrundlag der kræves for at dække den specifikke risiko for positioner, som er securitisationspositioner, i overensstemmelse med punkt 16a.

For så vidt angår dette punkt og punkt 14a og 16a kan instituttet lægge loft over produktet af risikovægten og nettopositionen ved det højst mulige tab i forbindelse med misligholdelsesrisikoen. For en kort risikoposition kan dette loft beregnes som en værdiændring som følge af, at de underliggende navne omgående er blevet risikofri.«

c) Følgende punkter indsættes:

»14a. Uanset punkt 14 kan et institut fastsætte det kapitalkrav, der skal dække den specifikke risiko for korrelationshandelsporteføljen, som det højeste af følgende beløb:

a) det samlede kapitalkrav, der skal dække den specifikke risiko for korrelationshandelsporteføljens lange nettopositioner alene,

b) det samlede kapitalkrav, der skal dække den specifikke risiko for korrelationshandelsporteføljens korte nettopositioner alene.

14b. Korrelationshandelsporteføljen består af securitisationspositioner og nth-to-default-kreditderivater, der opfylder følgende kriterier:

- a) positionerne er hverken gensecuritisationspositioner eller optioner på en tranche af en securitisation, eller noget andet securitisationsengagementsderivat, der ikke yder en prorataandel af udbyttet af en securitisationstranche, og
- b) alle referenceinstrumenterne er enten »single name«-instrumenter, herunder »single-name«-kreditderivater, for hvilke der findes et likvidt marked for både køb og salg, eller almindeligt handlede indekser, som er baseret på disse referenceenheder. Det vurderes, at der findes et marked for både køb og salg, hvis der foreligger uafhængige tilbud baseret på god tro om at købe og sælge eller aktuelle konkurrencedygtige noteringer for køb og salg baseret på god tro, således at der inden for en dag kan fastsættes en pris, som står i rimeligt forhold til den seneste salgspris, og der kan ske afvikling til en sådan pris i løbet af relativt kort tid i overensstemmelse med normal handelskutyme.

14c. De positioner, der henviser til et af følgende, kan ikke indgå i korrelationshandelsporteføljen:

- a) en underliggende fordring, der kan henføres til de i artikel 79, stk. 1, litra h) og i), i direktiv 2006/48/EF nævnte engagementsklasser uden for et instituts handelsbeholdning, eller
- b) en fordring på en enhed med særligt formål.

Et institut kan i korrelationshandelsporteføljen medtage positioner, der hverken er securitisationspositioner eller nth-to-default-kreditderivater, men som afdækker andre positioner i denne portefølje, forudsat at der eksisterer et likvidt marked for både køb og salg som beskrevet i punkt 14b, litra b), for det pågældende instrument eller de underliggende fordringer.«

d) Følgende punkt indsættes:

»16a. For så vidt angår instrumenter i handelsbeholdningen, som er securitisationspositioner, vægter instituttet sine nettopositioner, som beregnet i overensstemmelse med punkt 1, ved hjælp af følgende:

- a) for securitisationspositioner, som ville være omfattet af standardmetoden for kreditrisiko for samme instituts engagementer uden for handelsbeholdningen, 8 % af risikovægten beregnet efter standardmetoden, jf. del 4 i bilag IX til direktiv 2006/48/EF
- b) for securitisationspositioner, som ville være omfattet af metoden med interne ratings for samme instituts engagementer uden for handelsbeholdningen, 8 % af risikovægten beregnet efter metoden med interne ratings, jf. del 4 i bilag IX til direktiv 2006/48/EF

I forbindelse med litra a) og b) kan tilsynsmetoden under forudsætning af tilsynsmyndighedernes godkendelse anvendes af institutter, som ikke er engagementsleverende, og som kan anvende den på de samme securitisationspositioner uden for handelsbeholdningen. Hvis det er relevant, udarbejdes estimater af PD og LGD til brug for tilsynsmetoden i henhold til bestemmelserne i artikel 84-89 i direktiv 2006/48/EF eller, under forudsætning af tilsynsmyndighedernes godkendelse, på basis af estimater, der er opnået ved metoden i punkt 5a i bilag V, og som er i overensstemmelse med de kvantitative standarder for metoden med interne ratings. Det Europæiske Banktilsynsudvalg opstiller retningslinjer, der skal sikre en harmoniseret brug af estimater af PD og LGD som input, når disse estimater er baseret på metoden i punkt 5a i bilag V.

For securitisationspositioner, som ville få tildelt en risikovægt i henhold til artikel 122a i direktiv 2006/48/EF, hvis de var uden for samme institutters handelsbeholdning, uanset litra a) og b), anvendes 8 % af risikovægten i henhold til samme artikel.

Instituttet adderer sine vægtede positioner, der fremkommer ved anvendelse af nærværende punkt (uanset om de er lange eller korte) for at beregne, hvilket kapitalgrundlag der kræves for at dække den specifikke risiko.

Som en undtagelse fra stk. 4 adderer instituttet i en overgangsperiode, der slutter den 31. december 2013 sine vægtede lange nettopositioner og sine vægtede korte nettopositioner. Den største af disse summer udgør kapitalkravet til dækning af den specifikke risiko. Dog indberetter instituttet til den kompetente myndighed i hjemlandet den samlede sum af sine vægtede lange nettopositioner og af sine vægtede korte nettopositioner, fordelt på typer af underliggende aktiver.«

e) Punkt 34 affattes således:

»34. Instituttet adderer alle sine lange nettopositioner og alle sine korte nettopositioner i henhold til punkt 1. Instituttet beregner kapitalkravet til dækning af den specifikke risiko som 8 % af sin samlede bruttoposition.«

f) Punkt 35 udgår.

2) Bilag II, punkt 7, andet afsnit, affattes således:

»Hvis der imidlertid er tale om en credit default swap, kan et institut, som på grund denne swap påtager sig et langsigtet engagement i det underliggende værdipapir, anvende en sats på 0 % for det potentielle fremtidige kreditengagement, medmindre denne »credit default swap« er omfattet af slutaftregning i tilfælde af insolvens i den enhed, hvis engagement som følge af swappen udgør en kort position i det underliggende værdipapir, selv om det underliggende værdipapir ikke er blevet misligholdt, i hvilket tilfælde tallet for det potentielle fremtidige kreditengagement begrænses til de præmier, som en enhed endnu ikke har betalt til instituttet.«

3) I bilag V foretages følgende ændringer:

a) Punkt 1 affattes således:

»1. De kompetente myndigheder giver på de betingelser, der er fastsat i dette bilag, institutter bemyndigelse til at beregne deres kapitalkrav for positionsrisiko, valutarisiko og/eller råvarerisiko efter deres egne interne risikostyringsmodeller i stedet for eller i kombination med de metoder, der er beskrevet i bilag I, III og IV. I hvert enkelt tilfælde kræves de kompetente myndigheders udtrykkelige anerkendelse af brugen af disse modeller i kapitaldækningsøjemed.«

b) Punkt 4, andet afsnit, affattes således:

»De kompetente myndigheder skal undersøge, om instituttet kan udføre »back-testing« på grundlag af faktiske og hypotetiske ændringer i porteføljeværdien. Back-testing på grundlag af hypotetiske ændringer i porteføljeværdien udføres ved at sammenholde porteføljens daglige slutværdi og under antagelse af uændrede positioner med dens værdi ved slutningen af den efterfølgende dag. De kompetente myndigheder skal kræve, at institutterne træffer passende foranstaltninger med henblik på at forbedre deres back-testing-program, hvis det anses for mangelfuldt. Som minimum skal de kompetente myndigheder kræve, at kreditinstitutterne foretager back-testing baseret på resultatet af den hypotetiske handel (dvs. ud fra de ændringer i porteføljeværdien, der vil opstå, hvis de daglige slutpositioner forbliver uændrede).«

c) Punkt 5 affattes således:

»5. Ved beregning af kapitalkravene for den specifikke risiko ved handlede gælds- og aktiepositioner skal de kompetente myndigheder anerkende, at et institut bruger sin interne model, hvis denne interne model ikke blot opfylder betingelserne i den resterende del af dette bilag, men også opfylder følgende betingelser:

a) forklarer porteføljens historiske prisudvikling

b) tager højde for koncentrationen udtrykt i størrelse og ændringer i porteføljesammensætningen

c) er robust over for ændringer i forudsætninger

d) valideres gennem back-testing, som tager sigte på at vurdere, om der præcist tages højde for den specifikke risiko. Hvis de kompetente myndigheder tillader, at der gennemføres en sådan back-testing på grundlag af relevante underporteføljer, skal disse vælges på konsekvent vis

e) tager højde for navnerelateret basisrisiko, dvs. at institutterne skal godtgøre, at den interne model er følsom over for væsentlige idiosynkratiske forskelle mellem tilsvarende, men ikke identiske positioner

f) tager højde for risikoen for uforudsete begivenheder.

Instituttets interne model skal bygge på en konservativ vurdering af risikoen ved mindre likvide positioner og positioner med begrænset prisgennemsigtighed i forhold til realistiske markedsscenarier. Den interne model skal desuden opfylde de minimumsstandards, der gælder på dataområdet. De tilnærmede værdier skal være tilstrækkeligt konservative og kun anvendes, såfremt de foreliggende data er utilstrækkelige eller ikke afspejler en positions eller porteføljes reelle volatilitet.

Når et institut på grundlag af en intern model skal opgøre sit kapitalbehov til dækning af den specifikke risiko, kan det udelade de securitisationspositioner eller positioner med nth-to-default-kreditderivater, for hvilke det opfylder kapitalkravet for positionsrisici i henhold til bilag I, med undtagelse af de positioner, der er omfattet af metoden i punkt 5l.

Institutterne skal benytte sig af de teknikker og den bedste praksis, der løbende udvikles.

Et institut pålægges ikke at medregne misligholdelses- og migrationsrisici for handlede gældsinstrumenter i sin interne model, når det medregner disse risici gennem de krav, der er fast i punkt 5a-5k.

d) Følgende punkter indsættes:

- »5a. Institutter, som er omfattet af punkt 5 vedrørende handlede gældsinstrumenter, skal have en strategi, der gør det muligt ved beregning af deres kapitalkrav at medregne misligholdelses- og migrationsrisici i forbindelse med deres positioner i handelsbeholdningen, der skal lægges til de risici, som er medregnet i deres value-at-risk, jf. kravene i punkt 5. Institutet skal dokumentere, at dets strategi opfylder pålidelighedsstandards svarende til strategien i artikel 84-89 i direktiv 2006/48/EF, under antagelse af et forudsat konstant risikoniveau, og at den om nødvendigt bliver tilpasset for at tage højde for konsekvenserne af likviditet, koncentrationer, risikoafdækning og optionselementer.

Anvendelsesområde

- 5b. Strategien til medregning af forøgede misligholdelses- og migrationsrisici, skal omfatte alle positioner, der er underlagt et kapitalkrav for en specifik renterisiko, men ikke securitisationspositioner og nth-to-default-kreditderivater. Institutet kan under forudsætning af tilsynsmyndighedernes godkendelse vælge konsekvent at inkludere alle positioner med noterede aktier og positioner med derivater baseret på noterede aktier, såfremt dette er i overensstemmelse med den måde, hvorpå instituttet internt måler og styrer risici. Strategien tager højde for virkningen af korrelationen mellem misligholdelses- og migrationshændelser. Virkningen af diversificeringen mellem på den ene side misligholdelses- og migrationshændelser og på den anden side andre markedsrisikofaktorer skal ikke afspejles.

Parametre

- 5c. Strategien for medregning af de forøgede risici skal måle de tab, der opstår som følge af misligholdelse og migration mellem interne eller eksterne ratings med et 99,9 % konfidensinterval for en periode på et år.

Korrelationsestimater skal understøttes af en analyse af objektive data med velfungerende standarder. Strategien, der skal tage højde for de forøgede risici, skal i tilstrækkelig grad afspejle udstederkoncentrationen. En sådan koncentration, som kan opstå inden for og på tværs af produktklasser i stresssituationer, skal der også være taget højde for. Strategien baseres på forudsætningen om et konstant risikoniveau over en kapitalperiode på et år, hvilket indebærer, at bestemte individuelle positioner eller grupper af positioner i handelsbeholdningen, som i løbet af likviditetshorisonten har været udsat for misligholdelser eller migrationer, ved periodens udløb føres tilbage til det oprindelige risikoniveau. Alternativt kan et institut vælge, at en position forudsættes konstant for en etårig periode.

- 5d. Likviditetshorisonter fastsættes efter den tid, der medgår til salg af positionen eller afdækning af alle væsentlige prisrisici i stresssituationer, idet der tages særlig hensyn til positionens størrelse. Likviditetshorisonter skal afspejle faktisk praksis og faktiske erfaringer i perioder med både systematiske og idiosynkratiske stresssituationer. Likviditetshorisonter skal måles på grundlag af konservative skøn og skal være tilstrækkelig lange, således at salget eller afdækningen i sig selv ikke væsentligt kan påvirke den pris, hvortil salget eller afdækningen foretages.

Ved fastsættelsen af en passende likviditetshorizont for en position eller gruppe af positioner gælder en minimumsgrænse på tre måneder.

Ved fastsættelsen af en passende likviditetshorizont for en position eller gruppe af positioner tages der højde for et instituts interne praksis vedrørende værdiansættelsesjusteringer og behandlingen af statiske positioner. Når et institut fastsætter likviditetshorisonter for grupper af positioner frem for individuelle positioner, skal kriterierne for grupper af positioner defineres på en måde, der meningsfuldt afspejler likviditetsforskellene. Likviditetshorisonterne for koncentrerede positioner skal være længere, eftersom det kræver længere tid at afvikle sådanne positioner. Likviditetshorizonten for et »securitisation warehouse« skal afspejle den tid, der medgår til at opbygge, sælge og securitisere aktiverne eller afdække væsentlige risikofaktorer under stressede markedsforhold.

- 5e. Der kan anvendes risikoafdækning i et instituts strategi til medregning af forøgede misligholdelses- og migrationsrisici. Positioner kan modregnes, når lange og korte positioner referer til samme finansielle instrument. Afdæknings- eller diversificeringsvirkninger af lange og korte positioner med forskellige instrumenter eller værdipapirer med samme debitor samt lange og korte positioner med forskellige udstedere kan i nogle tilfælde kun indregnes ved at modelberegne lange og korte positioner brutto i de forskellige instrumenter. Institutterne skal tage højde for væsentlige risici, som måtte opstå i intervallet mellem afdækningens løbetid og likviditetshorisonten og potentialet for væsentlige basisrisici i afdækningsstrategierne efter produkt, rangorden i kapitalstrukturen, intern eller ekstern rating, løbetid, emissionstidspunkt og andre forskelle mellem instrumenterne. Et institut skal kun tage højde for en afdækning, hvis den kan opretholdes, selv om debitor nærmer sig en kredithændelse eller anden hændelse.

For positioner i handelsbeholdningen, som afdækkes via dynamiske afdækningsstrategier, kan tilbagejustering af afdækningen inden for den afdækkede positions likviditetshorisont indregnes, såfremt instituttet

- i) vælger at modelberegne tilbagejusteringen af afdækningen ensartet for den relevante gruppe positioner i handelsbeholdningen
 - ii) påviser, at indregningen af de tilbagejusterede tal forbedrer risikomålingen, og
 - iii) påviser, at markederne for de instrumenter, der anvendes til afdækning, er tilstrækkeligt likvide til at sikre, at denne tilbagejustering også kan foretages i stresssituationer. Eventuelle restrisici, der følger af de dynamiske afdækningsstrategier, skal indregnes i kapitalkravet.
- 5f. Strategien til medregning af de forøgede misligholdelses- og migrationsrisici skal tage højde for den ikke-lineære effekt af optioner, strukturerede kreditderivater og andre positioner med væsentlig ikke-lineær udvikling i forhold til prisudsving. Instituttet skal også tage behørigt hensyn til omfanget af den modelrisiko, der er forbundet med værdiansættelse og estimering af prisrisici i forbindelse med sådanne produkter.
- 5g. Strategien til medregning af forøgede misligholdelses- og migrationsrisici skal være baseret på objektive og ajourførte data.

Validering

- 5h. Som led i den uafhængige gennemgang af institutternes risikomålingssystem og valideringen af deres interne modeller som krævet i dette bilag skal de med henblik på strategien, der skal tage højde for de forøgede misligholdelses- og migrationsrisici, især
- i) sikre, at deres modelmetode for korrelationer og prisudsving er egnet til deres portefølje, bl.a. hvad angår valg og vægtning af deres systematiske risikofaktorer
 - ii) gennemføre en række stresstest, herunder sensitivitetsanalyser og scenarieanalyser, til vurdering af metodens kvalitative og kvantitative egenskaber især med hensyn til behandlingen af koncentrationer. Disse test skal ikke være begrænset til historiske erfaringer
 - iii) anvende passende kvantitativ validering med de relevante interne modelbenchmarks.

Strategien til medregning af forøgede risici skal være i overensstemmelse med instituttets interne risikostyringsmetoder til identificering, måling og styring af handelsrisici.

Dokumentation

- 5i. Et institut skal fremlægge dokumentation for den strategi, den anvender til medregning af den forøgede misligholdelses- og migrationsrisiko, således at dets korrelations- og modelantagelser er synlige for de kompetente myndigheder.

Interne metoder baseret på forskellige parametre

- 5j. Hvis instituttet anvender en strategi til medregning af de forøgede misligholdelses- og migrationsrisici, som ikke opfylder kravene i dette punkt, men som er konsistent med instituttets interne metodologier til identificering, måling og styring af risici, skal det kunne påvise, at det kapitalkrav, som er beregnet på grundlag af dets metode, er mindst lige så højt, som var det baseret på en metode, der er i fuld overensstemmelse med kravet i dette punkt. De kompetente myndigheder skal mindst en gang om året kontrollere, at kravene i foregående punktum er overholdt. Det Europæiske Banktilsynsudvalg overvåger de forskellige former for praksis og fastsætter retningslinjer, som skal sikre ensartede konkurrencevilkår.

Beregningshyppighed

- 5k. Et institut skal mindst hver uge udføre de beregninger, der kræves i henhold til den strategi, det har valgt til medregning af de forøgede risici.
- 5l. De kompetente myndigheder skal anerkende brugen af en intern metode til beregning af et supplerende kapitalkrav i stedet for et kapitalkrav for korrelationshandelsporteføljen i overensstemmelse med bilag I, punkt 14a, for så vidt alle betingelserne i dette punkt er opfyldt.

En sådan intern metode skal på behørig vis medregne alle prisrisici med et 99,9 % konfidensinterval for en periode på et år baseret på et konstant risikoniveau og efter behov justeret for at tage højde for konsekvenserne af likviditet, koncentrationer, risikoafdækning og optionselementer. Institutet kan i den i dette punkt omhandlede metode medtage positioner, der forvaltes sammen med positioner i korrelationshandelsporteføljen, og kan da udelukke de pågældende positioner fra den metode, der er foreskrevet i punkt 5a i dette bilag.

Størrelsen af dette kapitalkrav for alle prisrisici må ikke være mindre end 8 % af det kapitalkrav, der ville være blevet beregnet i henhold til bilag I, punkt 14a, for alle de positioner, der indgår i kravet for alle prisrisici.

Specielt skal der tages behørigt højde for følgende risici:

- a) den kumulerede risiko fra flere misligholdelser, herunder ranking af misligholdelser, i trancheopdelte produkter
- b) kreditspreadrisici, herunder gamma- og cross-gamma-effekter
- c) volatiliteten i implicitte korrelationer, herunder den indbyrdes påvirkning mellem spreads og korrelationer
- d) basisrisiko, herunder både:
 - i) basen mellem spredningen i et indeks og spredningerne i de enkelte navne, det består af, og
 - ii) basen mellem den implicitte korrelation i et indeks og basen i skræddersyede porteføljer,
- e) inddrivelsessatsens volatilitet, da den vedrører inddrivelsessatsernes tendens til at påvirke tranchepriserne og
- f) risikoen for afdækningsglidning og de udgifter, der i givet fald vil være forbundet med at rette op på sådanne afdækninger, i det omfang den samlede risikomåling medregner indtægter fra dynamisk afdækning.

I forbindelse med dette punkt skal et institut råde over tilstrækkelig mange markedsdata til at sikre, at det fuldt ud tager højde for de fremtrædende risici, der er forbundet med disse engagementer i sin interne metode i overensstemmelse med de standarder, der er fastsat i dette punkt, at det ved back-testing eller andre egnede metoder kan godtgøre, at dets risikoforanstaltninger på passende vis kan forklare de historiske prisudsving for disse produkter, og kunne udskille de positioner, som det har en godkendelse for, med henblik på at medtage dem i kapitalkravet i overensstemmelse med dette punkt, fra de positioner, som det ikke har en sådan godkendelse for.

For så vidt angår porteføljer, der er omfattet af dette punkt, skal instituttet jævnligt afvikle et sæt på forhånd fastsatte stressscenarier. Disse stressscenarier skal undersøge, hvorledes stress påvirker misligholdelsesraterne, inddrivelsessatserne, kreditspreads og korrelationerne mellem overskud og tab for korrelations-trading-desken. Institutet skal mindst en gang om ugen afvikle disse stressscenarier og mindst en gang i kvartalet aflægge rapport til de kompetente myndigheder om resultaterne, herunder sammenligninger med instituttets kapitalkrav i relation til dette punkt. Hver gang stresstesten viser en konkret manglende opfyldelse af dette kapitalkrav, skal det hurtigst muligt indberettes til de kompetente myndigheder. På grundlag af resultaterne af disse stresstest overvejer de kompetente myndigheder betimeligheden af et supplerende kapitalkrav for korrelationsporteføljen, jf. artikel 136, stk. 2, i direktiv 2006/48/EF.

Et institut skal mindst en gang om ugen beregne kapitalkravet for at tage højde for alle prisisici.»

e) Punkt 6 affattes således:

»6. Institutter, som anvender interne modeller, der ikke er anerkendt i overensstemmelse med punkt 5, pålægges et særskilt kapitalkrav, der skal dække den specifikke risiko beregnet i overensstemmelse med bilag I.«

f) Punkt 7 affattes således:

»7. Ved anvendelse af punkt 10b, litra a) og b), multipliceres resultatet af instituttets egen beregning med faktorerne (m_c) og (m_s). Disse faktorer skal være mindst 3.«

g) Punkt 8, første afsnit, affattes således:

»Med henblik på punkt 10b, litra a) og b), forhøjes multiplikationsfaktorerne (m_c og m_s) med en »plusfaktor« på mellem 0 og 1 i overensstemmelse med tabel 1, alt afhængigt af antallet af overskridelser for de seneste 250 arbejdsdage, der er konstateret ved instituttets back-testing af value-at-risk-målingen som omhandlet i punkt 10. De kompetente myndigheder kræver, at institutterne beregner overskridelser ensartet ved back-testing på grundlag af hypotetiske og faktiske ændringer i porteføljeværdien. En overskridelse er en daglig ændring i porteføljeværdien, der overstiger den hermed forbundne daglige potentielle risiko, der er beregnet ved hjælp af instituttets model. Med henblik på at fastsætte plusfaktoren fastslås antallet af overskridelser mindst hvert kvartal, og det er lig med det største antal overskridelser på grundlag af hypotetiske og faktiske ændringer i porteføljeværdien.«

h) Punkt 9 udgår.

i) I punkt 10 foretages følgende ændringer:

i) Litra c) affattes således:

»c) en 10-dagsækvivalent ihændehaverperiode (institutter kan anvende tal for value-at-risk beregnet i henhold til kortere ihændehaverperioder, som skales op til 10 dage ved hjælp af f.eks. kvadratroden af tiden. Et institut, der anvender den i dette punkt omhandlede metode, begrundes med regelmæssige mellemrum over for de kompetente myndigheder, at denne metode er hensigtsmæssig).«

ii) Litra e) affattes således:

»e) månedlig ajourføring af datasættene.«

j) Følgende punkter indsættes:

»10a. Desuden skal instituttet beregne en value-at-risk i stresssituationer baseret på den aktuelle porteføljes value-at-risk-værdi beregnet på grundlag af ihændehaverperioden på 10 dage ved et 99 % ensidigt konfidensinterval, hvor input i value-at-risk-modellen er kalibreret efter historiske data fra en sammenhængende 12 måneders periode med væsentlig finansiell stress, som er relevant for instituttets portefølje. Valget af sådanne historiske data skal godkendes af de kompetente myndigheder og hvert år kontrolleres af instituttet. Det Europæiske Banktilsynsudvalg overvåger de forskellige former for praksis på dette område og fastsætter retningslinjer, som skal sikre ensartede forhold. Institutterne skal mindst hver uge beregne value-at-risk i stresssituationer.

10b. Hvert institut opfylder dagligt et kapitalkrav, der svarer til summen af nedenstående litra a) og b, og et institut, der benytter sin interne model til at beregne kapitalkravet for specifik positionsrisiko, skal opfylde et kapitalkrav, der udtrykkes som summen af nedenstående litra c) og d):

- a) den højeste værdi af:
 - i) den foregående dags value-at-risk-værdi opgjort efter punkt 10 (VaR_{t-1}) og
 - ii) et gennemsnit af de daglige value-at-risk-værdier opgjort efter punkt 10 for hver af de foregående 60 arbejdsdage (VaR_{avg}) multipliceret med multiplikationsfaktoren (m_i)
- b) den højeste værdi af
 - i) det senest tilgængelige tal for value-at-risk i stresssituationer opgjort efter punkt 10a ($sVaR_{t-1}$) og
 - ii) et gennemsnit af tallene for value-at-risk i stresssituationer beregnet på den måde og med den hyppighed, som er angivet i punkt 10a for de foregående 60 arbejdsdage ($sVaR_{avg}$) multipliceret med multiplikationsfaktoren (m_s)
- c) Et kapitalkrav beregnet i overensstemmelse med bilag I for positionsrisiciene for securitisationspositioner og nth-to-default-kreditderivater i handelsbeholdningen bortset fra dem, der indgår i kapitalkravet, jf. punkt 5l
- d) den højeste værdi af instituttets seneste måling og instituttets gennemsnitlige måling for en 12 ugers periode af den forøgede misligholdelses- og migrationsrisiko, jf. punkt 5a og, hvor det er relevant, det højeste tal af enten instituttets seneste eller instituttets 12 ugers gennemsnitsmåling af alle prisrisici, jf. punkt 5l.»

10c. Institutter skal også gennemføre omvendte stresstests.

k) Punkt 12, første afsnit, affattes således:

- »12. Risikomodellen skal tage højde for et tilstrækkeligt stort antal risikofaktorer afhængigt af instituttets aktivitetsgrad på de respektive markeder. Indgår der en risikofaktor i instituttets prisfastsættelsesmodel, men ikke i risikomålingsmodellen, skal instituttet kunne begrunde dette over for den kompetente myndighed. Desuden skal risikomålingsmodellen tage højde for optioners og andre produkters ikke-lineære karakter samt korrelationsrisikoen og basisrisikoen. Når der anvendes tilnærmede værdier for risikofaktorer, skal der tidligere være opnået gode resultater vedrørende de positioner, der reelt indehaves. Desuden gælder følgende for de enkelte risikotyper:«

4) I bilag VII, del B, foretages følgende ændringer:

a) Punkt 2, litra a), affattes således:

- »a) dokumenterede politikker og procedurer for værdiansættelsesprocessen, herunder et klart defineret ansvar for de forskellige områder, der indgår i fastlæggelsen af værdiansættelsen, markedsinformationskilderne og gennemgangen af deres hensigtsmæssighed, retningslinjer for anvendelse af ikke-observerbare data, der svarer til instituttets antagelser af, hvilke elementer markedsdeltagerne vil lægge til grund for fastsættelse af prisen for positionen, hyppigheden af uafhængige værdiansættelser, tidspunktet for slutkurser, procedurer for værdiansættelsesjusteringer, verificering ved månedsafslutning og ad hoc-verificeringsprocedurer«

b) Punkt 3 affattes således:

- »3. Institutterne opgør deres positioner til markedsværdi, når det er muligt. Opgørelse til markedsværdi (»marking to market«) er som et minimum en daglig værdiansættelse af positionerne til lettilgængelige slutkurser fra uafhængige kilder. Heraf kan nævnes vekselkurser, skærmkurser eller noteringer fra flere uafhængige og velrenommerede mæglere.«

c) Punkt 5 affattes således:

- »5. Hvis det ikke er muligt at foretage opgørelse til markedsværdi, skal institutterne konservativt opgøre deres positioner/porteføljer til modelværdi (»marking to model«), før de gennemfører kapitalbehandling af handelsbeholdningen. Opgørelse til modelværdi defineres som en værdiansættelse, der skal benchmarkes, ekstrapoleres eller på anden vis beregnes ud fra et markedsinput.«

d) Punkt 6, litra a), affattes således:

»a) ledelsen skal være klar over, hvilke elementer i handelsbeholdningen eller andre positioner til fair value der opgøres efter en model, og skal forstå, i hvor høj grad dette skaber usikkerhed i opgørelsen af virksomhedens risiko/resultater«

e) Punkt 8 og 9 affattes således:

»Værdiansættelsesjusteringer

8. Institutterne fastlægger og opretholder procedurer med henblik på at overveje værdiansættelsesjusteringer.

Generelle standarder

9. De kompetente myndigheder kræver, at følgende værdiansættelsesjusteringer overvejes formelt: ikke optjente kreditspreads, opgørelsesudgifter, operationelle risici, tidlig afslutning, investerings- og finansieringsudgifter, fremtidige administrationsudgifter og modelrisiko, hvor dette måtte være relevant.«

f) Punkt 11-15 erstattes af følgende:

»11. Institutterne fastlægger og opretholder procedurer til justering af den aktuelle værdiansættelse af mindre likvide positioner. Justeringerne skal om nødvendigt supplere eventuelle værdireguleringer i forbindelse med regnskabsaflæggelse og være konstrueret således, at de afspejler positionens illikvide karakter. Som led i disse procedurer skal institutterne overveje en række faktorer, når de skal afgøre, om en værdiansættelsesjustering er nødvendig for mindre likvide positioner. Blandt disse faktorer indgår den tid, det tager at sikre positionen/risici inden for positionen, volatiliteten og spread mellem tilbud/udbud, om der findes markedsnoteringer (antal og identitet for market makers) samt omsætningsvolumenets volatilitet og gennemsnitlige størrelse, herunder omsætningen i forbindelse med markedsstress, markedsconcentrationer, positionernes aldersfordeling, i hvilken udstrækning værdiansættelsen sker ved opgørelse til modelværdi og betydningen af andre modelrisici.

12. Hvis der anvendes værdiansættelser fra tredjemand, eller der foretages opgørelse til modelværdi, skal institutterne overveje, om der skal foretages en værdiansættelsesjustering. Derudover skal institutterne overveje behovet for at justere mindre likvide positioner, og de skal løbende undersøge, om det fortsat er hensigtsmæssigt.

13. For så vidt angår komplekse produkter, som f.eks. securitiserede engagementer og nth-to-default-kreditderivater, skal institutterne udtrykkelig vurdere behovet for værdiansættelsesjusteringer for at afspejle: den modelrisiko, der associeres med brugen af en muligvis ukorrekt værdiansættelsesmetode, og den modelrisiko, der associeres med brugen af ikke-observerbare (og muligvis ukorrekte) kalibreringsparametre i værdiansættelsesmodellen.«

ABONNEMENTSPRISER 2010 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 100 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig cd-rom	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	770 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ cd-rom	22 officielle EU-sprog	400 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, cd-rom, 2 udgaver pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	300 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én cd-rom.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

I løbet af 2010 vil cd-rom-formatet blive erstattet af dvd-formater.

Salg og abonnenter

Betalingsabonnenter på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsagenter. Listen over salgsagenterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA